

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 36 • NUMMER 1 • JANUARI 2010

Rooise lustrumwandeling

10 jaar Clubkampioenschap

Rondom Wight

Coos & Henri op de E8

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

In dit jaargetijde bijna niet voor te stellen: de moordende hitte die de pelgrims in Spanje moeten trotseren op hun weg naar Santiago. Peter van de Ven neemt ons weer een paar etappes mee.

REDACTIE OLAT NIEUWS

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies
Wil Jacobs, Rinda Scheltens, Maria Stortelder,
Mirjam Kies en Ad van Asten (teksten)
Noud Wijn (fotografie)
Jo Lepoutre (archivering)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

IN DIT NUMMER:

INLEVEREN KOPIJ

t/m 3e zondag van de maand

Scheidingstraat 50, 5615 KN Eindhoven

olatnieuws@onsneteindhoven.nl

info redactie algemeen: 040 2550 342

ADVERTENTIES

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

Ad van Asten (coördinatie & PR)

a.asten1@chello.nl of 0499 47 37 67

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet vd Bersselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven

040 252 4404 of jet.dreesen@gmail.com

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof

Jos van den Bersselaar (coördinatie)

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Druk

Ton Niëns, Weert

Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Wedstrijd/Prestatie; Winterseries	2-3
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	4
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	7
Een natte bedoening in Maarheeze <i>Ad van Asten</i>	8-9
Feestelijke Rooise lustrumwandeling <i>Leo Hoogeveen</i>	10-11
Gezellig: inlopen Grenzeloze Tocht <i>Ad van Asten</i>	12
LPS: Clubkampioenschap, agenda & eindstand 2009 <i>Ad van Asten</i>	13
LPS: Clubkampioenschap leeft meer dan ooit <i>Ad van Asten</i>	14-15
LPS: Wandelen, de enige sport die Coby leuk vindt <i>Mirjam Kies</i>	15
LPS: agenda, uitslagen & nieuws <i>Hans de Vries</i>	16-17
Moeite met omschakelen looptechniek <i>Paul Koks</i>	17
Dave Green Memorial Walk rond het eiland Wight <i>Piet Jansens</i>	18-21
Prikbord & andere nieuwtjes <i>Mirjam Kies</i>	22-23
De blaren waren na afloop nog zichtbaar <i>Henri Floor</i>	24-26
De Camino, van St.-Jean-Pied-de-Port tot Leon (3) <i>Peter van de Ven</i>	27-32

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen.

Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Opinies hoeven niet de mening van het OLAT-bestuur te vertolken.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VOORUITBLIK MOERGESTEL

De Kampina: hoogtepunt winterserietocht

Startlocatie voor onze Winterserietocht van 17 januari is Partycentrum 't Draailoempje in Moergestel. Er is daar volop parkeergelegenheid. Na te hebben ingeschreven en voorzien van een handige routebeschrijving vertrekken de wandelaars richting de Oisterwijkse vennen. Langs het Kolkven en Venkraai buigt men af richting de Rosepdreef, waar op het parkeerterrein bij de wagenrust de handjes al gewarmd kunnen worden aan een bekertje koffie of chocolademelk.

Al vlug maken dan de 10 km-wandelaars rechtsomkeert. Alle overige afstanden gaan verder richting de Kampina. Bij het Belversven gaan de 15 en 20 km rechtsaf om in zuidelijke richting langs de Kampina de weg te vervolgen. De twee langste afstanden gaan nog wat noordelijker om daarna in een wijde boog over de Kampina richting Lennisheuvel te gaan.

De Kampina is een prachtig open heidelandschap met diverse vennen. De toegang tot dit fraaie natuurgebied is weliswaar beperkt, maar onze parcoursbouwer heeft wel de mooiste plekjes weten te vinden. Even voor boerderij Middenhoef nemen de wandelaars op de 30 en 40 km voor even afscheid van elkaar. Bij

de Kortesteeg staat een wagenrustpost. De wandelaars op de 40 km gaan richting de Schutskuil om daar wat indrukken op te doen van al het moois rond landgoed Heerenbeek en het oeroude landbouwgebied de Mortelen. Jammer – zegt Ad Verbakel – dat we het Veldersbos niet kunnen opnemen in de route. Dat zou toch een paar kilometer te ver zijn. Gelukkig zijn er in de Mortelen nog voldoende droge paadjes om er heerlijk doorheen te kunnen wandelen.

Bij de Jacobshoeve ontmoeten de 30 en 40 km elkaar weer en na een versnapering aldaar, nemen ze samen nog een stukje Kampina mee. Bij de derde wagenrust is er nog voldoende soep in de ketel, ook al zijn hier de kortere afstanden al voorbij gekomen. De wandelaars op de 15 km mogen nu rechtstreeks naar de finish, terwijl de overige afstanden nog een extra klusje meenemen langs een recentelijk verdrongen stukje land.

Wij zien nog even een glimp van de Gerrithoeve met zijn fraaie boerengolfbanen, en dan op naar Moergestel. En met het Hildsven als laatste brokje natuur op de route zal menig wandelaar weer terug kunnen zien op een prachtige wandeldag.

Praktische informatie over deze tocht vindt u op pagina 3.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande	040 - 2263198	pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
12 jan	Eindhovens Achtertuin	Hut van Mie Pils, 040-2212892 Leenderweg 1, 5583 TC Aalst
26 jan	Rondje 't Gommelen	Café 't Gommelen, 013-511322 Biezenmortelsestr 1, 5074 PD B'mortel
09 feb	Daatjes Hoeveroute	Daatjes Hoeve, 0495-697319 Heugterbroekdijk 34, 6031 LE Nederweert
23 feb	Gr. & Kl. Beerzeroute	Café De Zwaan, 013-5141266 Hoogdijk 32, 5091 CH Middelbeers
09 mrt	De Utrecht in Brabant	Café- zaal Dorpzicht, 013-5091209 Dorpsplein 2, 5094 GJ Lage Mierde
23 mrt	Overloonse duinen	Museumzicht, 0478-649029 Museumpark 5a, 5825 AM Overloon
06 apr	Lente in Wijboschbroek	Schaapskooi 't Skupke, 073-5496912 Martemanshurk 12, 5482 WP Schijndel
20 apr	de Bossche Broek	Rest. Paleis Den Bosch, 073-6233300 L. da Vinciplein 6-8, 5223 DR Den Bosch

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van ca. 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
12 jan	De Beckart
19 jan	Riethof
26 jan	Oud Rooy
02 feb	Den Toel
09 feb	De Beckart
16 feb	Boskant
23 feb	Oud Rooy
02 mrt	Den Toel
09 mrt	De Beckart

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

WEDSTRIJD/PRESTATIE

Niet meer in Olland, maar in Tilburg vindt voortaan jaarlijks het OLAT wedstrijd/prestatiewandelen plaats. Een evenement voor snelwandelaars, dat ook nadrukkelijk openstaat voor de 'gewone' sportieve wandelaar die weleens wil weten hoe hard hij of zij nu eigenlijk loopt. Want alle tussentijden (per 5 km) worden geklokt tot op de seconde. Na afloop ontvangt men een diploma. Het nieuwe parkoers is een wielersbaan met rondjes van ruim anderhalve kilometer. Er is keuze uit vijf afstanden. Alleen op de 50 km moeten deelnemers een gemiddeld tempo halen van tenminste 7 km/u. Op de overige afstanden is het tempo vrij. Publiek is welkom.

Tijdens het wandelen is eten en drinken voor de deelnemers inbegrepen. OLAT-leden krijgen 50% korting bij voorinschrijving, mits ze meedoen in herkenbare OLAT-outfit.

Starttijden:	10:30 u	50 km	Inschrijfgeld	€ 10,00
	11:30 u	30 km		€ 9,00
	13:30 u	20 km		€ 8,00
	13:30 u	10 km		€ 5,00
	14:30 u	5 km		€ 3,50
Finish sluit	17:40 u	voor alle afstanden		

Inschrijven tot 1 maart via webformulier www.olat.nl of met inschrijfformulier via Hans de Vries vermeld altijd uw naam en de afstand **giro 1775156** (t.n.v. OLAT te Eindhoven) korting KNAU-leden 25%; bondsleden € 0,50

Secretariaat Hans de Vries
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06-20133971
wedstrijd@olat.nl

Na-inschrijven tot een half uur voor de start

Startlocatie clubhuis Tilburgse wielersclub Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3, 5044 ZZ Tilburg.
(goed bereikbaar met openbaar vervoer)

WINTERSERIES

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau vanaf 07.15 uur geopend voor koffie
vanaf 07.30 uur inschrijven
om 17.00 uur gesloten

Afstanden	30-40 km	Starttijden (gewijzigd per 1 jan. 2010)
	10-15-20 km	
	60 km	

Inschrijfgeld:	10 km	€ 2,50
	15 km	€ 3,00
	20 km	€ 3,50
	30 km	€ 4,00
	40 km	€ 4,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen. Korting OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart. Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje. Herinneringen zijn te koop in het startbureau.

Informatie: 073 5033322
winter@olat.nl

AGENDA

Zondag 17 januari 2010 **Moergestel**
Restaurant/Partyboederij 't Draaiboompje
Hild 1, 5066 CL Moergestel

Zondag 21 februari 2010 **Valkenswaard**
Café De Dommelstroom
Bergstraat 32, 5551 AX Valkenswaard

Zondag 21 maart **Wanroy**
Camping de Bergen
Campinglaan 1, 5446 PW Wanroy

HET BESTUUR VAN OLAT

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde en voorz.), Piet van der Ree (secr.), Henk Plasman (lid), Paul Canters (lid), Pierre Emans (asp. lid), Hans de Vries (wedstrijdsecr.), 06-20133971, havries@capgemini.com Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (parkoersen), Fonny van Buul (startbureau), Piet van Buul, 06-29378256 en Willem Schoonhen, 06-48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495-537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), 040-2552742,
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven,
kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Kees van Iersel, 0411-621706
Truus Kusters, 0478-541276
Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454
Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek & verkoop wandelgidsen

Hetty van Wijk-Verberne, 040-2812060
Janet van Gennip, 040-2415802

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06-29378256
Willem Schoonhen, 06-48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter
Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Penningmeester
Jos van den Bersselaar

Postbus 6155
5600 HD Eindhoven
040 252 44 04

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

secretaris (wnd)
Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvessem@tiscali.nl

Bestuurslid
Toon van Wordragen

J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
0495 53 77 75
toon.van.wordragen@gmail.com

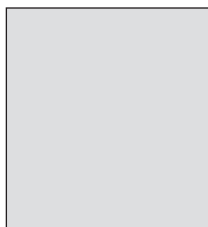
Bestuurslid
Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12,
5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

Vacature(s)

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Bij de start van het nieuwe jaar

Bij het begin van een nieuw jaar spreken wij namens het bestuur de wens uit dat het u & uw naasten gedurende het jaar goed zal gaan. Als vereniging hoort daar nog bij de wens dat u & wij een mooi wandeljaar mogen beleven.

Ons eerste bericht is niettemin vervelend en dit betreft het vertrek van Gerrit van Baal als secretaris van OLAT. Gerrit nam om persoonlijke reden afscheid. Wij zijn als vrienden uit elkaar gegaan en hopen Gerrit nog vaak tijdens onze wandelingen te ontmoeten. Kees van Vessem zal het secretariaat komend jaar waarnemen en plakt daarmee nog een extra jaartje aan zijn bestuursfunctie.

Als voorzitter ben je altijd blij met gegadigden voor een bestuursfunctie. En deze keer – zegt Joop – ben ik bijzonder ingenomen met de twee personen die zich hebben gemeld. Ja, beste OLAT-ers, wij hebben twee *vrouwelijke* kandidaten, die beiden positief hebben gereageerd op de eerste kennismaking met het bestuur. Zij staan nu allebei op de kandidatenlijst voor onze algemene ledenvergadering op 6 maart. In het volgende nummer zullen zij zich aan de lezer voorstellen. Antoinet en Ingrid: bij deze alvast hartelijk welkom gewenst.

Velen onder u hebben natuurlijk teleurgesteld gereageerd, toen u in ons vorige clubblad moest lezen dat de jaarlijkse wedstrijd-/prestatietocht niet meer kan plaatsvinden in Olland, het dorpje waar de OLAT-geschiedenis begon. Onze LPS-commissie heeft na lang zoeken een locatie in Tilburg gevonden, waar ze denken goed uit de weg te kunnen. En bovendien kunnen profiteren van diverse voordelen die we in Olland niet hebben. Als bestuur ondersteunen wij dit besluit. Verderop in dit nummer leest u er meer over.

Toch blijft OLAT zich in alle opzichten hecht verbonden voelen met de gemeente Sint-Oedenrode (en andersom ook, zoals mag blijken uit de zeer goede contacten 'op hoog niveau' met de gemeente). De wekelijkse Rooise Wandelingen en de Avondvierdaagse die door OLAT zijn ontwikkeld – mede op gemeentelijk verzoek – zijn inmiddels ons beider trots.

Om de band met deze mooie gemeente te versterken, hebben we besloten om voortaan jaarlijks één winterserietocht te laten starten vanuit een van de vier kerkdorpen. Zoals velen al weten, biedt de groene omgeving van Sint-Oedenrode vrijwel eindeloze mogelijkheden met veel afwisselende natuur. Komend najaar bijten we het spits af met een tocht vanuit het Rooise centrum; hopelijk zullen er nog vele volgen en brengen onze winterserietochten hier telkens weer een hoop volk op de been.

Op zeer korte termijn dienen wij een besluit te nemen over de verzorging tijdens de Vierdaagse van Nijmegen. Wachten tot de jaarvergadering is niet mogelijk. Wij zullen daarom per direct een aantal leden gaan benaderen om hun medewerking in deze te verlenen. Daarom spreken we hier onze hoop uit dat de personen in kwestie zich inderdaad beschikbaar willen stellen.

Natuurlijk blijft daarnaast ieder spontaan aanbod om mee te helpen bij de Vierdaagse van harte welkom.

Tot ziens of horens.

-AvA-

BONDIG

Weer ViaVierdaagse Voor debutanten

Evenals vorig jaar biedt KNBLO-NL aspirant-Vierdaagselopers weer de mogelijkheid vooraf een trainingsprogramma te volgen waarmee zij tevens verzekerd zijn van een startbewijs. Op 1 februari start de inschrijving voor ViaVierdaagse door middel van een webformulier op de site.

Er is plaats voor maximaal 1500 nieuwelingen. Na aanmelding kunnen zij gebruik maken van een online trainingsschema en de diensten van het veelzijdig samengestelde begeleidingsteam. Tijdens de Vierdaagse zelf worden er speciaal voor hen catering, massage, blarenservice en toiletvoorzieningen geregeld. En: ze hoeven dus niet te loten om een plekje. Deelname kost €99,- (inclusief startbewijs).

Let op: niet iedereen kan zomaar inschrijven. Zo mag men geen lid zijn van OLAT of een andere aan KNBLO gelieerde vereniging en men mag ook nooit eerder een Vierdaagse uitgelopen hebben.

Het complete reglement is te bekijken op www.viavierdaagse.nl

De ervaringen met het programma waren vorig jaar heel gunstig. Onder de deelnemers waren aanzienlijk minder uitvallers dan bij beginners die zich op eigen houtje hadden voorbereid (of helemaal niet...). Ons lid Connie Raijmakers, die vorig jaar als zeer ervaren wandelaarster de debutanten van advies voorzag, is ook dit jaar van de partij als deskundige. De praktische stukjes die zij vorig jaar voor de website schreef zijn daar nog steeds te lezen.

KNBLO-NL werft bij KRO

De KRO heeft zich de laatste jaren ontwikkeld tot de 'wandeldomroep' van Nederland. Bij de KRO staan zo'n 3600 wandelleden geregistreerd die ook lid zijn van KNBLO-NL. Dat wil de wandelbond natuurlijk graag zo houden, en daarom is men in december een actie gestart om hun lidmaatschap in 2010 voort te zetten. Tot nu toe zo'n 800 mensen zeiden 'ja'. Een mailing aan alle KRO-leden moet nog veel meer tv-kijkers over de streep trekken.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JANUARI

16	Koos van der Maden	Wijchen
16	Wim van de Vorstenbosch	Veghel
16	Regina Martens-de Kok	Rijsbergen
17	Nellie Leijssen	Eindhoven
17	Bernard Oude Nijhuis	Vlijmen
18	Bertie Mennen-Boeree	Heteren
19	Andre Loos	Lelystad
20	Leo van der Heijden	Veghel
21	Dini van Asten	Son
21	Toon van Cranenbroek	Nederweert

21	Jan Zwaard	Sint-Oedenrode
22	Roel van der Wijst	Uden
22	Annelies Hellings	Eindhoven
23	Arie de Jong	Berlicum
23	Mirjam Kies	Eindhoven
23	Betty van Genugten	Sint-Oedenrode
23	Henk Spaan	Beek en Donk
24	Marijke van Bussel	Eindhoven
24	Ronald Menting	Eindhoven
24	Wilma van Buel	Milheeze
25	Nico van Hassel	Rosmalen
25	Cees Gutteling	Melissant
26	Jordi Pauw	Heeze
26	Riet Wassenberg-Derks	Boekel
26	Dirk Dijkhuizen	Best
27	Bert Bosmans	Valkenswaard
27	Bep Ghijssens	Boxtel

28	Michel van Krimpen	Utrecht
28	Jan Legius	Veldhoven
28	Toos Snoeijen-Verbeeck	Heeze
28	Jennie vd Hurk-Diender	Helmond
30	Bep van der Voort-vd Vooren	Uden
30	Reinout Raymakers	Oss
30	Antoon Asveld	Sint-Oedenrode
31	Oda Taks	Sint-Oedenrode
31	Hein Dirx	Bladel
31	Bert van Hoef	Vierpolders
31	Jurjen Visser	Gorinchem

FEBRUARI

1	Frank Geubbels	Helmond
1	Martin Rijkers	Gemonde
1	Mieke van Eert - Brouwers	Heeze
1	Diny van Rooy	Schijndel
1	Marie-Anne Kuus-vd Wouw	Moergestel
1	Corrie de Louw	Nederwetten
2	Pierre Emans	Weert
2	Winnifred van den Boom	Eindhoven
2	Bram Stelling	Eindhoven
2	Wilma v Aggelen-Krekel Kelderman	Deurne
2	Ingrid Brinksma	Geldrop
2	Els Kleemans	Prinsenbeek
3	Justine van Vugt-Willems	Leende
4	Ciel van Wichem	Eindhoven
4	Dick Jacobs	Sint Michielsgestel
4	José Pijpers	Tilburg
4	Nelly van Veghel	Beek en Donk
4	Christine vd Hurk-Kweens	Helmond
5	René Vries	Weert
5	Leona van der Hagen	Helmond
6	Leentje Vanderdonckt	Uden
7	Betsie van Mil	Sint-Oedenrode
7	Ernst Westerhoff	Drunen
7	Roderick Baart	Uden
7	Janny Tijbosch-Waagemakers	Heeswijk-Dinther
8	Joop Wesseling	Berlicum
9	Frans Joosen	Best
9	Elly Claassen-Engelen	Heeze
9	Cor Donkers	Nuenen
9	Willem de Vries	Veldhoven
10	Ria van Breda	Haren
10	Henk Vink	Schelluinen
11	Paul Franken	Heeze
11	Jan Cortenbach	Shanghai
11	Martin de Wit	Leende
11	Gerda van Bakel	Sint-Oedenrode
12	Esther Sweelssen	Sint-Oedenrode
12	Yvonne Hellings-Fraters	Helmond
13	Berrie Nijjens	Deurne
13	Kor Zijlmans	Kaatsheuvel
13	Ad van Laarhoven	Sint-Oedenrode
13	Maria Marcus-Kweens	Helmond
15	Mieke Raaijmakers	Veghel
15	Hansje Muzers	Eindhoven
15	Toon van Wordragen	Weert

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES :

Mevr. Coby van den Brink
Het Duifhuis 74, 3862 JK Nijkerk
José Schimmel
St Rochusstraat 103, 5611 RG Eindhoven

AANGEMELD PER 1 JANUARI 2010 :

Mevr. Isis la Croix, Nijmegen
Dhr. Sytse van der Haring, Moergestel
Dhr. Wil Kivits, Sint Oedenrode
Dhr. Sjoerd Homminga, Vlijmen
Mevr. Bea van Lieshout, Oss
Dhr. Jan van de Sande, Boxtel
Mevr. Jolanda Poldervaart, Eindhoven
Mevr. Ans van den Oetelaar, Gemonde
Mej. Fabienne Frijters, Roosendaal
Dhr. Huub Koppelman, Erp
Mevr. Willy Meijer, Eindhoven

Mevr. Tonny Faasen, Helmond
Mevr. Yvonne van Vught, Eindhoven
Mevr. Jeanne de Beer, Oisterwijk
Mevr. Ellen de Beer, Oisterwijk
Mevr. Tanny van de Ven-Hamels, Vught
Dhr. Ger Naber, Sint-Oedenrode
Mevr. Ria van Oirschot, Sint-Oedenrode
Mevr. Willy Erps-de Bruijn, Oeffelt
Mevr. Carina van den Hurk, Bladel
Dhr. Tom van Heeswijk, Sint-Oedenrode
Dhr. & mevr. Harrie & Petra Huijbers-van Laarhoven, Erp
Dhr. & mevr. Piet & Riekje van Schijndel, Sint-Oedenrode
Dhr. & mevr. Thomas & Carla Stephan-Blaak, Almere
Dhr. & mevr. Leo & Jannie de Kruijk-de Zeeuw, Ameide

LIDMAATSCHAP OPGEZEIGD:

Dhr. Wim Ketelaars, Eerde
Mevr. del Prado-Maassen, Eindhoven
Dhr. Peter Ruijters, Uden
Dhr. & mevr. Dirk & Adri Hagens-Stam, Geldrop
Mevr. Marian Jonkers, Volkel
Mevr. José Pijpers, Tilburg
Dhr. Frank & Sjors Liebregts, Geldrop
Dhr. & mevr. Theo en Nelly van Hal-van Wagenberg, Rosmalen
Mevr. Yvonne Geerden, Veldhoven
Dhr. Nico Hink, Veldhoven
Dhr. & mevr. Harrie & Marie-José van Hoof-Verhagen, Beek en Donk
Mevr. Gonnie Aarts-Claasen, Den Bosch
Peter & Mieke van Buul, Eindhoven

Het bestuur wenst u allen een mooi wandeljaar.

OLAT bestuur (1)

Onze secretaris **Gerrit van Baal** heeft zich om redenen van persoonlijke aard genoodzaakt gezien zijn bestuursfunctie neer te leggen. Na onderling overleg is besloten dat **Kees van Vessem** het secretariaat van OLAT nog een jaartje extra zal waarnemen. Kees was voorheen ook secretaris en vervulde afgelopen jaar als bestuurslid nog een ondersteunende rol op de achtergrond.

OLAT bestuur (2)

Onze herhaalde oproep aan de OLAT-dames om zich kandidaat te stellen voor een bestuursfunctie heeft nu toch gehoor gekregen. Maar liefst twee dames toonden belangstelling: **Antoinet Gooren** en **Ingrid Tromp**.

Zij werden prompt uitgenodigd voor het bijwonen van een bestuursvergadering. Deze kennismaking verliep wederzijds goed en beiden hebben ingestemd met een plaatsje op de kandidatenlijst van onze komende jaarvergadering, op 6 maart in Eindhoven. Het bestuur twijfelt er geen moment aan dat de aanwezige leden hun kandidaatstelling weten te waarderen en dus ook zullen bekrachtigen.

Antoinet Gooren woont in Hilvarenbeek en Ingrid Tromp (geen verwantschap met Theo) komt uit Budel. Ingrid is voornemens om Kees bij te staan in de functie van 2^e secretaris. In ons volgende nummer zullen zij zich aan de lezers presenteren.

Meer 'gemak' dient de wandelaars

Op voorspraak van **Ad Verbakel** kunnen wij melden, dat met ingang van onze eerste wandeltocht in 2010 een tweede mobiel toilet zal worden geplaatst op de route van onze winterserie-tochten. Vooral de dames wandelaars zullen dit weten te waarderen. En wie weet, zal nu ook nog massaler voor de iets langere afstand tot 20 km worden gekozen. Dus: bij OLAT wandel je niet alleen comfortabel, maar je zit er ook nog eens op een 'gemak'.

Geen ledenwerving via KNBLO-flyers

OLAT ziet af van de mogelijkheid om bij haar ledenwerving gebruik te maken van de standaardflyers van KNBLO-NL. Wij constateren dat daarop te eenzijdig wordt gewezen op de voordelen

van het bondslidmaatschap. De voordelen van het verenigingslidmaatschap, zoals ons clubblad, de goede verzorging tijdens wandeltochten, de clubreizen, WoD en onze unieke Avondvierdaagse, komen daarentegen niet of onvoldoende in beeld.

OLAT website in nieuw jasje

U heeft het waarschijnlijk al opgemerkt: onze website heeft een nieuwe, frisse uitstraling gekregen. Met de aanschaf van een nieuwe uitrusting is onze webmaster **Angélique van Deursen** voortvarend aan de slag gegaan. In enkele dagen tijd wist zij onze website om te bouwen en in een compleet nieuw jasje te steken. Wij zijn nu nog beter voorbereid om u via het internet snel snel van informatie te voorzien. De onderwerpen worden nu zodanig gepresenteerd, dat u in een oogopslag kunt zien waar u uw favoriete item kunt aanklikken.

Het OLAT-bestuur heeft grote waardering voor deze bijzondere inspanning van Angélique, die een prachtig visitekaartje voor ons heeft gecreëerd.

Foutieve wandelpaden-info in LWP

Met enige verbazing hebben wij moeten constateren dat in het Landelijk Wandelprogramma nogal wat informatie over wandelpaden niet overeenstemt met de werkelijkheid. Zo worden aan OLAT enige wandelpaden toegeschreven waarvan nauwelijks nog de oorsprong is aan te geven. Verwijzing naar OLAT en bestelwijze zijn niet correct voor de volgende paden: Grenslandpad; Oeverloperpad; Graaf Floris V-pad; Pelgrimspad 1&2 en Peellandpad.

In het LWP staat verder foutieve informatie met betrekking tot het Graaf van Hornepad. Het pad is vorig jaar ingrijpend gereviseerd en opnieuw gemarkeerd. OLAT bereidt momenteel een vernieuwde uitgave voor, die eind april wordt verwacht. Tot die tijd is een eenvoudige beschrijving beschikbaar voor € 3,00.

OLAT kent 3 wandelpaden: het Airbornepad Market Garden; het Hertog Hendrikpad en het Graaf van Hornepad.

Tot slot bestaat er in de regio Eindhoven een wandelroutenetwerk en staan de varianten beschreven in een wandelboekje dat te koop is bij de regio-VVV. De in het LWP genoemde paden van het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven slaan op een verouderde situatie.

Van Olland naar Tilburg

Onze prestatie/snelwandeltocht, die al jaren op het programma staat, verdwijnt per direct uit het centrum van Olland. De directe aanleiding hiervoor is de herstructurering van het gebied rond ontmoetingscentrum De Holm, ons vaste startlokaal. Maandenlang is naarstig maar vergeefs gezocht naar een nieuw parkoers, maar in de nabijheid van onze 'geboortegrond' bood zich nergens een geschikte gelegenheid met accommodatie. Om onze prestatie- en snelwandelaars een zekere toekomst te kunnen bieden, is de keus nu gevallen op Tilburg, buiten onze historische regio dus. U leest er meer over op de LPS-pagina's en in het gesprek met Joop.

Namens het bestuur:

-Ad van Asten-

Harde landing in Maarheeze na zes weken zonnig Spanje

Winterserietocht wordt natte bedoening

Half november aan een winterwandeling denken is normaal gesproken heel gewoon, maar dit jaar had het voor Dini en mij toch een andere invalshoek. Na zes weken Spaanse zon kom je op donderdagmiddag boven Eindhoven padoes uit de lucht vallen en moet je op zondagmorgen alweer om zes uur je bed uit om op tijd in Maarheeze te zijn.

Gelukkig is de startplaats niet ver van huis en zijn we ruimschoots op tijd om het afgesloten wijdse plein op de Leenderhei te omzeilen en via Valkenswaard ons doel te bereiken.

De locatie ziet er prima uit en al vlug druppelen de eerste wandelaars binnen, op de precieze starttijd wordt niet gewacht om op stap te gaan. Ik koop een kaartje van 4 euro voor half geld, maar weet nog niet of ik die afstand vandaag ook werkelijk aan kan. Sjef en Thieu vragen of ik met hen meega, maar ik geef hen alle ruimte.

Ontwend

Als je van vakantie terugkomt, ga je op de kleintjes letten, in mijn geval dus op de cijfertjes achter de komma: bijna 2 km bonus. Het alternatief is de helft van het totaal met nog vijf meter meer! Ik zie wel.

In het begin wil het dorp niet van wijken weten, maar dan is het meteen raak. Eigenlijk was ik het ontwend, dat veel bomen bij elkaar een bos vormen, hebben ze ginds niet, Wel bomen, maar niet zo bij elkaar als hier. En zeker geen mooie fiets- en wandelpaden door het bos.

Ik word ingehaald door Jet. Zo vlak bij de grens niet ongebruikelijk dat er Belgen komen opdagen. Maar, Jet is van ons, dus die geldt niet voor vandaag. Waarschijnlijk oefent Jet stiekem op

haar werk, want ik kan haar vandaag niet bijbenen. Al vlug verdwijnt ze dan ook in het donkere bos.

Op die kale berg waar wij enkele weken zaten, keek je over een stad heen en zag je aan de overzijde de zee, alsof die ook elk moment kon overstromen om 'het gat' tussen ons te vullen. 's Avonds zag je dat gat dan gevuld met miljoenen lichtjes. Onbeschrijfelijk mooi.

De 10 km is intussen rechtdoor gegaan en die ontmoeten we straks weer bij de centrale soeppost. De eerste verzorging

van de overige afstanden is op 5 km, op een plek waar de bomenrooiers de afgelopen weken erg actief zijn geweest. Nou weet ik niet meer precies wat er op de verzorgingspost ontbrak: de koffie of het water. Maar m'n bekertje was wel heet.

Ad Verbakel is hier ook, hij voelt zich blij, want hij is best tevreden over het parkoers. „Maar”, zegt hij er meteen bij: “dat moeten de mensen zelf ervaren. En als het vandaag droog blijft, kan het wel eens druk worden.”

Hij heeft de woorden amper uitgesproken of het begint te regenen. Stilletjes vervolg ik mijn weg langs de stapel hout die op vervoer ligt te wachten.

Enige wetenswaardigheden

Wij hebben eens beloofd om in de routebeschrijving 'enige wetenswaardigheden op de route' te vermelden. Hier was zo'n kans geweest, maar dat alleen voor de 15 km.

Voor het verhaal moeten we natuurlijk wel even de grens over, althans: de Limburgse. Midden 17e eeuw zaten bepaalde religieuze overtuigingen niet precies op één lijn en zij provoceeden deelgenoten aan een zekere wereldse macht in het gebied waarbinnen een andere overtuiging gemeengoed was. Zo gebeurde dat ook in de leefgemeenschap rond Cranendonck. In die tijd ontstond de basis voor de huidige grenskerk, die daar als 'Grenskerk Monument' getuigt van het verre verleden.

In mijn eentje kuier ik verder richting de volgende post. De omgeving is nu wat ruiger, maar gelukkig zijn de muggen in deze moerassige omgeving een

tijdje in winterslaap – of op doortocht naar warme streken; ik heb er ginds eindeloos van kunnen genieten.

Nu word ik ingehaald door Rinda. Ze vertelt over die venijnige beestjes die haar onlangs te pakken kregen. Zeker een handicap als de helft van je gezicht niet meer reageert en het oog ook niet meer weet wat te doen. Gelukkig gaat het nu weer beter en zeker weten, dat Rinda die teken voortaan zelf niet meer met rust zal laten.

Druppeltjes

Een poosje wordt nu de Oude Graaf gevolgd. Nu mag je dit kanaal niet zomaar een sloot noemen; het draagt immers een eigen wapen en dat is niet mis te verstaan. Daarna nog veel meer bos en paden. De regen houdt niet op. Gelukkig is de ondergrond voor mijn haar een beetje uitgedroogd en kan hier het druppeltje zitten dat het weer doet opfleuren. Die bruine vlekken gaan daarna vanzelf wel weg.

Het volgende rustpunt is de Daatjeshoeve. Een fiets- en wandelcafé waar we van harte welkom zijn, zoals we ook afgelopen zomer mochten ervaren tijdens de feestelijke heropening van het Graaf van Hornepad. Onderweg hebben we de blauwgele markering al opgemerkt. Ik besluit in te gaan op de ruime aanbieding aan lekkernijen die ligt uitgestald in de vitrine.

Ook na dit zalig vertoeven blijft het regenen. Het graspad langs het Sterkselsch kanaal, dat door het Weerterbos loopt, is door mijn voorgangers al helemaal vertrapt en begint behoorlijk glibberig te worden. Een rechtopstaand vormloos stuk ijzer geeft aan dat we weer binnen de grenzen van de aloude Baronie zijn beland.

Voor mij lopen twee dames, waarvan

er één Coby blijkt te zijn. Dus vlug inhalen om een praatje te maken en natuurlijk net doen of ik in topvorm ben. Dat ik in blakende gezondheid verkeer, behoeft geen betoog want dat is duidelijk te zien aan de damp die uit mijn haren opstijgt.

Ik heb er inmiddels ruim 15 km opzitten en weet eigenlijk nog steeds niet voor welke afstand ik zal gaan. Maar in de stromende regen met een lekkere

beker soep bij Sjaan, Lies en ome Willem krijgt mijn denkbeeld min of meer vaste vorm. Ik zal wel zien waar de 30 en de 20 uit elkaar gaan.

De 40 km haakt dan al vlug af en gaat veel dieper Brabant in. Wij struinen nog even door het mini-natuurgebied de Pan, met warempel nog wat losliggende plukken hei. Maar het overgrote deel van de begroeiing hier is bos, met paden die nog redelijk goed te bewandelen zijn.

Op een gegeven moment begin ik in mijn onderrug wat ‘gezeur als een oud ...’ te voelen. Nu krijgt mijn smoesje om voor de 30 km af te haken vaste grond. En dat moment doet zich voor waar de 30 naar rechts gaat en ‘wij’ linea recta naar de finish.

Gedaan met de pret

Ik maak nog een paar plaatjes om toch een bewijs te hebben dat ik hier was en zak met de anderen de Rakerstraat af, richting de kaasboerderij. Zodra wij het gastvrije boerenerf achter ons hebben gelaten, is het ook gedaan met de pret. Of begint die pret hier pas echt? Het is de kunst om overeind te blijven en dat lukt me nog aardig ook.

Weer vaste grond onder de voeten, is het ook meteen: welkom in Maarheeze. Nog wat tussendoorpaadjes en de finish is bereikt. Ik had Dini al gebeld, om te weten hoe de stemming daar was. Het aantal deelnemers viel niet tegen, gezien de emmers water die we onderweg te verwerken kregen.

Trouwens, na afloop op locatie wachten, is mijn hobby echt niet. Volgende keer komen er 10 bij, ouwe .... Of niet. Tot dan!

-Ad van Asten-
Foto's Noud Wijn

Tal van verrassingen tijdens 1e lustrum Rooise Foto's (en voorgangers)

Op dinsdag 24 november werd het eerste lustrum gevierd van de Rooise Wandelingen. De start was in café Oud Rooy. Nauwelijks had Marinus van Roosmalen z'n gebruikelijke wekelijkse toespraakje tot deelnemers aan deze originele wandeling aangevangen, of hij werd onderbroken door Gerda van Bakel om eens hartelijk in de bloemetjes (en de bonnetjes) te worden gezet.

Daarbij vergat Gerda niet de belangrijke rol van z'n vrouw Lenie te onderstrepen. Hartelijk dank, Marinus en Lenie, voor jullie inspanning ten behoeve van deze prachtige OLAT-activiteit!

Marinus zette zijn inleiding voort door aan te kondigen dat we het parcours van deze lustrumwandeling moesten gaan volgen aan de hand van een serie foto's. Dat was wel een grote opgave, want daarvoor zijn intelligentie, intuïtie, inventiviteit en dergelijke nodig. Hebben we dat allemaal wel aan boord??

Geweldig

Gelukkig valt zoiets in de praktijk wel mee, want je loopt óf op het kompas van je voorganger, óf je zorgt wat achterop te raken in de buurt van Marinus en Wim om zodoende vast te stellen waar ze precies naar toe gaan. Bovendien gaven de foto's natuurlijk ook voldoende houvast.

Het was een geweldig aardige tocht! Met een verrassing in de vorm van een wagenrust met heerlijke pepernoten en... voor wie dat wilde, een oorlam om eventuele kou en regen van binnen uit te verdrijven. Af en toe liepen er groependoor elkaar, soms was er een Babylonische spraakverwarring.

Dinsdagwandelaars

wezen ons de weg

De verrassingen hielden niet op, want toen we eenmaal weer aan de meet waren, werden we toegesproken door de Rooise wethouder René Dekkers die samen met twee charmante ambtenaressen, Jacqueline van der Heijden en Saskia Maltha, de moeite had genomen ons na de tocht te ontmoeten. In zijn toespraakje memoreerde René de importantie voor ouderen, pardon senioren, van gezond bewegen, en hoe blij de gemeente was toen Marinus anno 2004 positief reageerde op hun verzoek 'iets voor de senioren te gaan doen'.

En, vervolgt de wethouder, het gaat niet alleen om het fysieke, ook belangrijk is dat mensen niet verloren raken in de maatschappij en zich door met OLAT te wandelen op voorhand vrijwaren van een mogelijk sociaal isolement.

Drie hoeraatjes

Namens de gemeente overhandigde René alle deelnemers een mooi boekje met twee Boerderij-fietsroutes langs de vele fraaie boerderijen in St.-Oedenrode en omgeving, in de verwachting dat we hiervan zullen gaan genieten. Die verzekering kunnen we hem en de beide dames geven.

Zo kwam er een einde aan een gezellige activiteit op dinsdag 24 november '09.

Leve OLAT, leve Marinus en Lenie, leve onze vrijwilligers, hoera, hoera, hoera!!

Namens alle 'Rooise WoD-ers',

-Leo Hoogeveen-

BOVENSTE RIJ:

Gerda van Bakel biedt Marinus bloemen aan; coördinator Betsie van Mil; onze vrolijke auteur Leo Hoogeveen; manusjevan-alles Bart van Langen; Ardie Verbakel met het fietsroutegidsje en Marinus met de dames van de gemeente.

ONDERSTE RIJ:

Wim van Roosmalen (geen familie) vormt samen met Marinus altijd de achterhoede; Lenie van Roosmalen ging op de fiets mee als gids; de regen deert Marga Verduin, Ineke vd Linden, Annie Keuzekamp en Marja vd Heijden allerminst.

FOTO'S: Nelly v Roosmalen (van Wim)

'Mijnheer, gij staat hier wel op uwen eigen grond'

Ik heb er persoonlijk al zeventien Grenzeloze Tochten opzitten. Om daar tussen al die dennen de weg te kunnen vinden tijdens de echte tocht, had ik op zaterdagmorgen 12 december dus best in bed mogen blijven. Toch vroeg ik me af wat dat zou kunnen zijn: het inlopen van deze tocht.

Frans, seniorlid van OLAT, belde me vrijdagavond of ik zin had om mee te gaan. Natuurlijk had ik zin. Het was nog donker toen we richting grens vertrokken en de weg ernaartoe was al een ontdekking op zich. We beleven drie 'kunstwerken' die feilloos in elkaar overgaan: achtereenvolgens de knooppunten Ekersrijt, Batadorp en de Hogt. Waar is de tijd gebleven dat je hier nog met de postkoets uit de weg kon!

Het gevolg is, dat we een beetje aan de vroege kant arriveren op ons rendez-vous: taverne De Lossing. Daar is het kachelletje lekker warm opgestookt, de pepernoten zijn al gaar en het kopje koffie smaakt naar wens. De gelagkamer stroomt stilaan vol. De meesten zijn Belgen, ingesteld en uitgedost op een fikse dagmars. Wij blijven gelukkig niet de enigen van onze kant: Mariet, Otto, Kees, Jet en Jos, Ingrid, Janet, nog een mevrouw en wij tweeën als vertegenwoordigers van de Ollanders. Het kon dus doorgaan.

Ernaast

De voorzitter van de Belgen geeft nog enkele instructies en dan mogen we op weg richting de camping. Langs De Lossing loopt een kanaal, en dan denk je dat al het water dat de afgelopen dagen naar beneden is gekomen, zich daarin heeft gevoegd. Maar nee hoor, het wa-

ter ligt hier gewoon naast het kanaal en precies op die plekjes waar wij denken nog wat droge grond te vinden. Over de gesprekstof is ook niks zinnigs te zeggen, daarom maar rustig afwachten waar we terecht zullen komen.

Na wat heuveltjes, komt de gekronkelde voetbrug in zicht en daar gaan we overheen. Aan onze kant meteen een opstopping, iedereen wil tegelijk door een poortje en het trapje af. Dan de Blekerheide, nog een laatste herinnering aan vroeger tijden. Grenspaal 193 geeft aan dat we de goede kant op lopen. Het is een fikse rij mensen die de voorlopers op de voet volgt.

Dan toch nog bijna een scheiding der volken, als een der onzen tussen neus en lippen opmerkt dat de bossen hier toch niet zo ordelijk zijn als de onze. „Mijnheer, gij staat hier wel op uwen eigen grond.” Even later wordt de vrede

op feestelijke wijze getekend. Met een wafel, glühwein en/of iets nog lekkerder, wordt de motivatie voor deze wandeling al iets duidelijker.

De boslaantjes volgen elkaar op, even wat landerijen en niet lang daarna dienen de eerste caravans van camping de Zwarte Bergen zich aan. Daar is een afspraak gemaakt om wat dorstige kelen te lessen, maar ons wandelgroepje is nogal ruim. En voordat die allemaal aan de beurt zijn geweest is er toch al gauw een halfuurtje verstreken.

Gewezen kommies

Naar goede gewoonte brengen vrienden elkaar naar huis en dat gebeurt ook nu. Jos gaat voorop lopen; als gewezen kommies weet hij de weg hier als geen ander. De camping verlaten we over het paadje waarlangs ik zo'n kleine 40 jaar geleden geregeld mijn tentje opsloeg tijdens de zomermaanden.

Even buiten bos en camping, wordt het Kerstgebeuren op Boscheind in beeld gebracht. Nog een nachtje slapen en dan komt de vrieskou, misschien wel sneeuw. We zien wel hoe het dit jaar uitpakt.

Als je de weg blijft volgen, kom je als vanzelf weer tussen de bomen. Op een open plek heeft Jos nog iets verstopt liggen onder een oude den. En met de pillenpotjes van Jet is ook meteen de maat gevonden voor een oergezond drankje: een schrobblèr.

Geen onvolkomenheden

En als altijd, op het moment dat het supergezellig wordt, is het ook tijd om naar huis te gaan. En zo komen onze Belgische vrienden van Milieu 2000 weer mooi op tijd in de taverne terecht. Terwijl zij voor de goede orde nog wat formaliteiten vervullen, is er voor ons nog gelegenheid voor een kopje koffie of wat dies meer zij.

Wij hebben geen onvolkomenheden op ons pad getroffen, dus de 18^e uitvoering van de Grenzeloze Tocht zal wel weer een goed verloop krijgen en wie weet welk voorval mij doet besluiten ook daarover te berichten. Zo zie je maar: een mooie wandeling hoeft niet lang te duren, als ie maar gezellig is.

-AvA-

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2009 - LPS

De eindstand van 2009

1	Marcelino Sobczak	15700	19	60	Sjef Koolen	1920	6		Joop Smies	610	1
2	Ton de Jong	13515	26	61	Ronald Iliohan	1895	5	23	Janny den Braber	610	2
3	Jan Dinnissen	12170	24	62	Wim vd Wittenboer	1890	5	100	Cees Punselie	580	1
4	Hans Pranger	11665	25	63	Rob Keetlaer	1800	5	25	Jeannette v Boerdonk	580	1
5	1 Hanny Klumpkens	11305	23	64	Hans van Heeswijk	1770	5	102	Jan vd Hurk	535	1
6	Martien v Achterberg	11055	21	65	Jan Vogelsangs	1745	3	103	26 Lies Wesseling	460	2
7	Ernst Westerhoff	10950	22	66	13 Anita Pepers	1730	5	104	27 Mirjam Kies	425	3
8	Wim van Cappelle	10925	22	67	Servee Derks	1575	2	105	Theo Tromp	420	2
9	Boetje Huliselan	9480	14	68	Henri Floor	1470	5	106	Michel van Krimpen	400	1
10	Mart Douven	8715	21	69	Theo Gijzen	1440	4	107	Koos van der Maden	360	1
11	Henk Vink	8690	22	14	Frances Rouppe vd Voort	1360	3		Cor Hermsen	360	1
12	Wim van Gemert	8260	16	71	Hans van Ginkel	1330	3		Theo Martens	360	1
13	Eric-jan van Oorschot	8145	18	72	Cees Gutteling	1110	3		Arie Evegroen	360	1
14	Gerrit Arfman	7035	16	15	14 Carry Ombelet	1110	7		Peter vd Ven	360	1
15	Nico van Hassel	6670	17		Paul Koks	1105	5		Frank Geubbels	360	1
16	2 Coby Visser	6570	17	75	72 Adri vd Graaff	1080	3	28	Toos Snoeijen	360	1
17	3 Connie Raijmakers	6255	13	76	15 Jo van Heugten	1080	3	28	Betsie Geerts	360	1
	Huub Raijmakers	6255	13	77	Richard Klein Bennink	1080	3		Jan van Boerdonk	360	1
19	Klaas Bakker	5480	12	78	16 Ingrid Tromp	1055	3		Wim Baken	360	1
20	Hugo Prinsen	5250	11	79	Ad Verbakel	940	2		Henk Klinkhamer	360	1
21	Rik Weverbergh	5175	10	80	Hans de Vries	930	2		Bram Stelling	360	1
22	Jan Asselberghs	4980	8	81	78 Paul Canters	855	1		Bert Timmermans	360	1
23	Pieter Boots	4880	12	17	79 Marco v Heel	825	1		Dirk Belder	360	1
24	Theo Klanke	4420	9		80 Piet van Buul	805	1		Kees Mol	360	1
25	Jelte van der Zee	4310	11	17	81 17 Jannet van Kleeff	720	2	28	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
26	Rolf Craanen	4160	10		Jan van Houtum	720	2		Ted Liebrechts	360	1
27	Frank Marchand	4130	10	17	Peter Koolen	720	2		Louis Vernie	360	1
28	Evert v Ampting	4100	11	17	Hans van Grol	720	2	125	31 Rian Lacet	350	1
29	Dirk Donders	3940	11		Rinus Ars	720	2		Tony van Duijn	350	1
30	Frits Mennen	3670	7		17 Anneriet Janssen	720	2		Geert van Dijk	350	1
31	Gerrit van Haandel	3620	6		17 Monique Barten	720	2		Ton van Dijk	350	1
32	Rini Welten	3490	9	91	Jack Hendriks	720	2	31	Iris van Limburg	350	1
33	Peter Rijkers	3265	9	21	Gerrit Legierse	720	2	130	Ton Seetsen	300	1
34	Willy Timmermans	3250	7	93	17 Dagmar Vos	720	2		Frans Bouwens	300	1
35	Peter van den Brink	3215	8	94	21 Fred Fisser	710	2	133	33 Ben Duin	300	1
36	Dennis van Reeden	3155	7	95	22 Jeanne van Roosmalen	710	2	134	33 Coos Verburg	250	1
37	Frans Derijcke	3075	4		93 Onne vd Kraan	665	2	134	John van Berkel	200	1
	4 Marie-Paule Vandenabeele	3075	4	94	22 Maria vd Berg	660	2	34	Elly van Berkel	200	1
39	Rob van Stuivenberg	2830	6		95 Bart Lutke Schipholt	650	1	136	Ad van Asten	100	1
40	Wim Freriks	2790	5		Leo Schuurmans	650	2		Antoon Asveld	100	1
41	5 Rinda Scheltens	2620	7	97	23 Jolanda Meeuwse	610	1	138	35 Elly Habraken	50	1
42	6 Henny van de Haring	2430	7								
	6 Anja van Kempen	2430	7								
44	Cor v/d Heijden	2425	5								
45	Gerard Meeuws	2410	6								
46	Co Tops	2300	6								
47	Bernard Oude Nijhuis	2260	6								
48	Claude Herman	2250	4								
49	Erik Dikken	2245	4								
50	8 Nicole Nacken	2050	5								
51	Roel van der Wijst	2030	6								
52	9 Mariette v Ampting	2020	5								
53	Bert Bosmans	2005	3								
54	10 Mariet Douven	1990	6								
55	11 Ria Bens	1980	6								
56	12 Riet Emans	1960	5								

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

Datum	Startplaats	Soort / Org.	Afstanden	Beloning / Bonus
22-23 jan	Den Bosch	De Bossche 100	100 (of 110) km	430-460 / 150
24 jan	Amsterdam	winterserie De LAT	25 km	schema / 100
07 feb	Rotterdam	prest/wedstr. RWV	5 & 10 km	schema
14 feb	Amsterdam	winterserie De LAT	30 km	schema / 100
19-20 feb	Winterswijk	Kennedymars LWOG	80 km	360
07 mrt	Rotterdam	prest/wedstr. RWV	5 & 10 km	schema
13 mrt	Diever	Dingspilloop FLAL	60 km dagtocht	250
13-14	Roosendaal	Nachtmars ZdWesthoek	110 & 100 km	460-430
13-14	Steenbergen	Kennedymars ZdWesth.	80-km	360

LET OP: Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich –bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht – bij Ad van Asten.
Dat kan telefonisch via 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl

Marcelino Sobczak (1) sleepte opnieuw de titel in de wacht. Daarnaast Ton de Jong (2), Jan Dinnisen (3) en Connie Raijmakers (brons bij de vrouwen)

Terugblik op 10-jarige geschiedenis en de prestaties van afgelopen jaar

OLAT Clubkampioenschap leeft meer dan ooit

Ooit richtten onze evenementen zich hoofdzakelijk op het prestatiewandelen en zeker ook op de lange afstanden. Tijdens de zomermaanden kende OLAT een sportweekend met een Kennedymars. Midden jaren tachtig kwam het recreatief wandelen steeds meer in zwang, en raakte sportief presteren steeds meer op de achtergrond.

Als gevolg van de dalende trend drukte het prestatiegerichte wandelen steeds zwaarder op de begroting. Dus werd het Internationale Weekend voortaan gedeeld met RWV. Eind jaren negentig vertrok het zelfs naar 'over de grens' in Weert. Rooi restte toen alleen nog de jaarlijkse Wedstrijd/Prestatietocht in Olland. Bij gebrek aan voldoende eigen prestatietochten verdween bij OLAT tenslotte de belangstelling van binnen-uit voor deze tak in de wandelsport. Nog slechts een tiental leden hield op den duur de eer van OLAT hoog. Zo verflauwde ook de belangstelling voor ons Clubkampioenschap, dat immers geheel was geënt op de prestatie- en snelwandelsport.

Nieuw leven ingeblazen

Maar eindelijk keerde het tij. Voorjaar '98 lukte het ons een afstand van 60 km toe te voegen aan de laatste winterse-rietocht van het seizoen. Als vervolg op de geslaagde jubileumtocht van 1997 werd in mei '98 in Eersel onze eerste Kempenlandtocht gehouden. Vooral voor de lange afstand groeide de belangstelling zienderogen.

In 1999 werd de LPS-commissie in het leven geroepen en daar ontstond het idee om ons Clubkampioenschap nieuw leven in te blazen. Doel: de belangstelling voor prestatie en de lange-afstand te promoten. De kalender van de Sectie Lange Afstand diende als basis.

Aan tochten van 60km en meer werd

een kaartje gehangen met punten die daar verdiend konden worden. Om onze snelwandelaars niet buitenspel te zetten, werd bepaald dat: indien bij wedstrijden van OLAT, RWV, de LAT en HvB afstanden onder de 60 ook toegankelijk waren voor prestatiewandelaars, deze ook zouden meetellen voor de punten van ons kampioenschap.

In de loop van 2000 bleek al vlug dat deze formule aansloeg. In ons clubblad verschenen namen van mensen tussen de 20 en 80 jaar. Recreanten ontdekten zo de lange-afstandsport en het werd op den duur zelfs een prestigestrijd om maar zo hoog mogelijk te klimmen in het rijtje van ons kampioenschap.

Hanny Klumpkens mag onderhand wel in het Guinness Book or Records: van de tien edities Clubkampioenschap 'nieuwe stijl' wist ze er acht op haar naam te zetten bij de vrouwen.

Wandelaars kregen aanzien en de naam OLAT werd in den lande weer veelvuldig genoemd. Van Zuid-Limburg tot in Friesland en van Den Helder tot in Vlissingen: overal verschenen OLAT-wandelaars aan de start. Meldingen van deelname aan die of die tocht werden spontaan doorgeseind, en op dinsdag of woensdag werd de stand van het clubkampioenschap de best bezochte pagina van onze website. En het waren niet alleen OLAT-leden die benieuwd waren naar de laatste resultaten. Bij OLAT hebben veel wandelaars zo ontdekt, dat met een beetje trainen en een grote dosis doorzettingsvermogen het lange-afstandwandelen een fantastische sport kan zijn.

Steeds spannender

Op den duur komen vanzelf de namen bovendrijven van degenen die in staat zijn langdurig aan de top van hun kunnen te presteren. Namen als Jan Corntenbach, Henk Plasman, Klaas Bakker, Kees & Cees Lambregts, Wim van den Wittenboer, Gerrit Legierse, Antoon Stoop en Bert Timmermans prijkten lange tijd bovenaan. Nu komen weer andere gezichten in beeld zoals Hugo Prinsen, Ernst Westerhoff en Marcelino Sobczak. Maar ook Hanny Klumpkens, Connie & Huub Raijmakers, Boetje Huliselan, Gerrit Arfman, Paul Canters, Jelte van der Zee, Wim van Gemert, Henk Vink en Mart Douven. Ik kan zo nog wel even doorgaan -u kent ze beselect allemaal.

Gedurende het afgelopen kampioenschap werd de onderlinge competitie steeds spannender. Al vlug bleek ook dat het recordaantal deelnemers van 2008 (132) in 2009 zeker zou worden

Coby Visser (zilver): 'De enige sport die ik leuk vind'

En, gaat ze na het verrassende zilver van 2009 nu ook proberen om in 2010 clubkampioene Hanny 'eruit te lopen'? Een bijna schaterende lach is het antwoord. „Ik zou graag willen, maar dat gaat echt niet lukken”, zegt **Coby Visser**. „Hanny is veel sneller dan ik en ze loopt ook veel méér. En dat ik nu tweede ben geworden bij de vrouwen, komt ook doordat Connie met haar blessure niet in goede vorm was. Nee, ik zie mezelf volgend jaar niet eens terugkomen in de top-3.”

Want behalve van Hanny en Connie, valt er ook de nodige concurrentie te vrezen van andere dames onder wie Carry Ombelet, die na een periode van ziekte aan een gestage comeback werkt. „Ik beschouw haar als een geduchte kandidate voor de top-3 van dit jaar”, aldus Coby.

Maar trots op haar tweede plaats is ze zeker. „Ik ben pas een paar jaar serieus aan het wandelen, al had ik voor die tijd wel een vierdaagse gelopen. In 2007 en 2008 ben ik vanuit het niets opgeklommen in het Clubkampioenschap. Het gaat elk jaar beter, dat is zeker waar.” Ze blijft dus lopen – bij voorkeur Kennedymarsen. Waarbij medailles of volgestempelde wan-

delboekjes haar eigenlijk niks uitmaken. „Ik wandel vooral voor mijn eigen gezondheid èn omdat ik dit de enige leuke sport vind”, aldus Coby. „Ik zal het tot mijn dood blijven doen. Die 100 Kennedymarsen zie ik mezelf wel halen.”

Als grote inspirator ziet ze haar opa, die tot ver na zijn tachtigste nog wandelde. „Lopend op klompen ging hij toen nog naar de kapper, vijf en een halve kilometer verderop.”

In haar race naar de top kreeg Coby alle steun van **Henk Vink**, een oude rot in het wereldje van de lange afstand en haar vaste wandelmaat op alle tochten die ze voor de OLAT-competitie liep. Hij

leefde volop met haar mee. Toen zij na de zomervakantie van 2009 de tweede plaats bij de vrouwen te pakken had, dacht hij 'nu vasthouden' en ging nog fanatieker dan anders op de punten letten. Ook hield hij op internet wekelijks de laatste standen bij, vooral met het oog op Connie Raijmakers. Henk: „Als die ergens een flinke bonus meepakt, moet Coby weer extra tochten lopen om dat in te halen. Ja, ik was er misschien nog meer mee bezig dan Coby zelf.”

geëvenaard. Uiteindelijk sloten wij de competitie af met 138 deelnemers.

In de loop van de zomer sloop Ton de Jong naar de top van ons klassement en het klamme zweet borrelde al op tussen de Limburgse heuvels. Uiteindelijk gooide Ton de handdoek in de ring; hij wist dat hij tekort zou komen op de kortere prestatie-afstanden van HvB en RWV, waar Marcelino ongetwijfeld weer iedereen naar de kroon zou steken. Met zere voeten en de adem van Jan Dinnissen in de nek, bracht Ton het toch tot een fantastische tweede plek op de ranglijst. Hiermee is ook meteen de top-3 van ons Clubkampioenschap 2009 een 'verdict' (om het maar even bij een uitspraak van Mart te houden).

Tien met een griffel

Bij de dames, die trouwens onder gelijke condities meedraaien in het programma, werd Hanny Klumpkens voor de zesde opeenvolgende keer winnares van de dameswisselbeker. Voor deze wandelvrouw uit de Peel is geen afstand te lang of te ver om heen te reizen.

Wij mogen bij Hanny ook meteen spreken van een tien met een griffel. Hanny Klumpkens deed namelijk mee aan alle tien uitvoeringen in de nieuwe opzet. En in het vrouwenklassement liet zij slechts twee van die 10 keer de overwinning aan een ander.

Opmerkelijk ook de verrassende coup

Antoon Asveld: om het prestige

die Hanny pleegde aan het slot van deze competitie. Door haar deelname aan Houffalize-Plombières steeg zij twee plaatsen in het algemeen klassement naar een definitieve 5e plaats.

Bij de dames is het afgelopen jaar iemand sterk komen opdagen. Door – naast haar favoriete 80 km – af en toe ook een honderd mee te pikken, wist Coby Visser een geweldige tweede plek bij de dames te behalen.

Zeker zal Connie Raijmakers af en toe wel eens een oogje richting klassement hebben gewaagd of er ook voor haar nog kansje lag. Maar jammer voor Connie: dit jaar moet ze tevreden zijn met de derde plaats. Maar, wie weet, kunnen wij ook voor haar volgende keer weer regelmatig puntjes bijschrijven.

Onderaan

Ook alle andere deelnemers op de lijst verdienen onze bewondering en felicitaties.

Ik zie mijzelf onderaan, ingehaald door Antoon, die het volhoudt om het prestige, en bijna door Elly die het in de toekomst zeker zal vertikken om nog eens alleen door het donker te dolen – en dan ben ik natuurlijk nergens meer.

Veel hoger en met slechts kleine onderlinge verschillen in puntental vinden wij Hans Pranger op de 4^e plaats. Martien van Achterberg en Ernst Westerhoff zagen Hanny op de laatste competitiedag voorbij gaan, op de voet gevolgd door Wim van Cappelle die eveneens de Ardennen aandeed.

Boetje versnelde zijn stappen nog eens extra bij RWV en eindigde zo op plaats 9. Onze Kennedyman Mart Douven finishte op de 10^e plek en Henk Vink beëindigt deze ronde net buiten de top-10. Wim van Gemert, Eric-Jan van Oorschot, Gerrit Arfman en Nico van Hassel maken uiteindelijk de beste vijftien vol. Allemaal ereplekken op onze ranglijst.

Ik hoop dat jullie meldingen in het nieuwe jaar weer veelvuldig binnen stromen en dat wij er een mooie competitieronde van kunnen maken.

Hartelijke groeten en felicitaties aan iedereen.

-Ad van Asten--
14 dec 2009

OLAT-EVENEMENT VERHUIST VAN OLLAND NAAR TILBURG

De jaarlijkse snelwandelwedstrijden en prestatiewandeltochten van OLAT worden dit jaar voor het eerst gehouden in Tilburg in plaats van onze bakermat Olland. De datum, zondag 14 maart, blijft hetzelfde.

Jarenlang was Olland het toneel van OLAT's wandelwedstrijden, maar het werd steeds lastiger om daar op de openbare weg goede wedstrijden te organiseren; het verkeer wordt daar steeds drukker; de bereikbaarheid per openbaar vervoer op zondag steeds slechter; de eisen aan verkeersregelaars steeds groter, etcetra. Daarom zijn wij op zoek gegaan naar een nieuwe locatie. Die hebben wij gevonden in Tilburg, op dezelfde wielierbaan waar onze collega's van RWV en Hart van Brabant ook jaarlijks de Nederlandse Kampioenschappen snelwandelen organiseren.

OLAT huurt het hele complex af, zodat de wandelaars niet gehinderd kunnen worden door andere gebruikers. Ook hebben we geen verkeersregelaars nodig. Verder is deze plaats op zondag veel beter per openbaar vervoer te bereiken dan Olland. Behalve een breuk met het verleden, brengt de verhuizing dus ook tal van verbeteringen met zich mee.

Op een afgesloten parkoers van ruim anderhalve kilometer kunnen afstanden worden afgelegd van naar keuze 5, 10, 20, 30 en 50 kilometer. De overige informatie is te vinden in de agenda. Zelf hoeft je voor onderweg geen eten of drinken mee te nemen. Voor de deelnemers is de zorg voor de inwendige mens tijdens de wandeling inbegrepen. Na afloop ontvangen zij een diploma met de gewandelde afstand.

Dit OLAT-evenement is uitdrukkelijk ook bestemd voor de 'gewone' sportieve wandelaar. Het is een uitstekende gelegenheid om de eigen wandelprestaties in cijfers uitgedrukt te zien. En nog leuker om jaarlijks te kijken of daar ook verbetering in komt. Kom het dus gewoon eens proberen!

Je kan tot 1 maart inschrijven via www.olat.nl of met inschrijfformulier verkrijgbaar bij Hans de Vries. Na-inschrijven kan tot een half uur voor de start, in het clubhuis van de Tilburgse Wielierclub Pijnenburg aan de Bijsterveldenlaan 3 in Tilburg.

-Hans de Vries-

Wim van Cappelle, Olland 2009. Dit beeld komt nooit meer terug

SCHERPERE TIJDEN MOGELIJK

De snelwandelaars kunnen in Tilburg scherpere tijden gaan neerzetten dan voorheen in Olland. De wielierbaan bestaat uit een glad soort asfalt – stukken beter dan het wegdek vol oneffenheden in Olland – en de lopers hoeven niet meer uit te wijken voor langskomend verkeer.

Net als anders staat er op één plek langs het wegparkoers een tentje met verzorging (gerund door Willem Schoonhen), maar omdat het rondje ongeveer 1 km korter is dan in Olland, komt men er veel vaker langs. De 'bediening' zal er dus zeker niet op achteruit gaan.

De ruimte langs de wielierbaan is vrij toegankelijk voor publiek, dat tevens gebruik kan maken van het clubhuis naast de baan. Daar zijn (tegen betaling) ook consumpties te verkrijgen. En mocht er een buitje vallen, dan zit men er lekker droog zonder het spektakel te hoeven missen. In het clubhuis wordt ook het wedstrijdbureau ondergebracht. TWC Pijnenburg beschikt zelf niet over douches. Er wordt gebruik gemaakt van de faciliteiten bij een naburige sportclub.

Voor wie met openbaar vervoer reist, is de verhuizing naar Tilburg helemaal een uitkomst. NS-station Tilburg-Reeshof heeft de beste busverbinding. De vroegste bus arriveert om 09:30 uur bij het sportcomplex, een uur voor de eerste wandelaars van start gaan. Maar ook vanuit Tilburg CS en Tilburg-West rijden bussen naar de Bijsterveldenlaan.

Er is dus geen enkele reden om dit jaar – ondanks de onwennigheid van een nieuwe startlocatie – te twifelen aan een goede opkomst.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
24 jan	Amsterdam	De LAT	Winterserie LAT, 25 km prestatiewandeltocht + 5 en 10 km snelwandelen. Atletiekver. AV23, Radioweg 89, Amsterdam; start 12:00 u. Inschrijven bij start. Info: 020-6900036 of www.delat.nl
07 feb	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatietocht. Langepad, start 11:00 u. Inschrijven bij start. Info: 010-4662015, 0181-624046 of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl
14 feb	Amsterdam	De LAT	Winterserie LAT, 30 km prestatiewandeltocht + 5 en 10 km snelwandelen, info zie 24 jan.
20 feb	Apeldoorn	IJsseldelta	NK indoor snelwandelen Senioren en Masters (mannen 5 km; vrouwen 3 km). Inschrijving: http://www.inschrijven.nl/baan/nkindoormeerkamp.html of via Hans de Vries.
07 mrt	Rotterdam	RWV	Zie 7 februari
14 mrt	TILBURG !!!	OLAT	Snelwandelwedstrijden en prestatietochten 5 t/m 50 km op de weg. Ook voor sportieve wandelaars. Wielierclub Pijnenburg, Bijsterveldenlaan 3. Inschrijven in clubhuis. Start 50 km 10:30 u; 30 km 11:30 u; 10 & 20 km 13:30 u; 5 km 14:30 u. Alleen voor de 50 km geldt een minimale snelheid van 7 km/u. Voorinschrijven kan tot 1 maart op www.olat.nl of bij Hans de Vries. OLAT-leden ontvangen bij voor inschrijving 50% korting. Na-inschrijving bij start is ook mogelijk. Finish is om 17:40 u gesloten.

Moeite met omschakelen in looptechniek

Datum: 22 november 2009. De afgelopen week kwam het tweemaal voor dat ik een lid van een atletiekvereniging mocht 'bestrijden' op het schaakbord. Eerst een clubgenoot (onbeslist) en vervolgens een lid van av Zaanland (winst) die jarenlang tot het team Jury Aankomst behoorde tijdens de uurwedstrijden snelwandelen aldaar.

Maar zondag de 22^e november vormt het veld (duin & strand) het decor waar gestreden wordt: de Duinstrandcross staat weer op het programma. Een cross waarbij het Westduinpark grondig doorkruist wordt. Na de zaterdag, een nazomerse herfst dag, zijn de aankondigingen voor deze zondag iets minder droog, maar nog altijd zeer comfortabel als je het gaat vergelijken met de regenval waarmee ze in het Engelse Lake District en Schotland geconfronteerd zijn.

De uren rond het tijdstip dat de cross gelopen wordt zijn zelfs droog en er staat een stevige wind die ons op het strand zeker niet zal tegenwerken. Kortom: weersomstandigheden die er

voor zorgen dat er een gezellige drukte heerst op het parcours. Immers het decor van de zondagmiddagwandelaars mag er ook zijn: je treft zo geen verlaten stukken aan.

De cross verloopt bij mij veel soepeler dan vorig jaar, wat na de start tot uiting komt. Vorig jaar moest ik bij de eerste 'puist' meteen uit het hardlooptempo, omdat ik niet goed omschakelde in looptechniek. Dan ben je met klimmen met mijn gewicht helemaal nergens. Nu heb ik me vooraf bewust ingesteld op goed afzetten en neerkomen op de voorvoet zodra het parcours omhoog gaat. Het resultaat is dat ik tot en met de klim van het Savornin Lohmanpad goed draai.

Maar daar komt tot uiting dat ik eigenlijk te kort heb ingelopen. Bij voldoende inlopen is de doorbloeding goed, maar nu protesteren de scheenbeenspieren. Onvoorstelbaar dat ik niet op het idee kom om vanuit huis in te lopen, zoals ik dat ook doe met de trainingen op de baan, want dan is zo'n probleem te voorkomen. Voor de snelwandelwedstrijden in Rotterdam maak ik een rondje Kralingse Plas, een inlooptraject dat voor een prima doorbloeding zorgt waarna er prima scherp gelopen kan worden.

Het traject over het zandtapijtje langs de kustlijn zorgt voor herstel, waarna alleen nabij de trapopgang nog even de hardlooppas verlaten moet worden. Ik kom uiteindelijk binnen in minder dan 2 minuten na het pelotonnetje vóór mij, wat aangeeft dat ik op hen ingelopen ben vanaf het moment dat het trio het strand verliet.

Na het verorberen van een kop snert volgt thuis een beloning die er ook zijn mag na zo'n cross: een wervelende show tijdens de eerste helft van Ajax-Heerenveen, waarbij zes beauty's van doelpunten geproduceerd worden. Daarna kan er overgeschakeld worden naar de World Cup 10.000 meter schaatsen.

Eerst zelf een cross lopen en vervolgens fantastisch voetbal en schaatsen zien inspireert mij straks ongetwijfeld tot het bereiden van een sublieme boerenkoolmaaltijd, waarin de ui, knoflook en rode peper niet zullen ontbreken.

-Paul Koks-

Winterserie RWV: 10 km snelwandelen in R'dam, 6 dec 09

	Naam	Club	Geb.	Tijd	km/u
1	Jacques van Bremen	RWV	1984	48:30	12,4
2	Marcelino Sobczak	Unitas *)	1968	48:36	12,3
3	Malte Strunk	Al. Aachen	1973	49:40	12,1
4	Dirk Bogaert	Meetjesland (B)	1958	51:04	11,7
5	Matthias Holtermann	LG Kindelsberg	1981	51:57	11,5
10	Boetje Huliselan	OLAT	1955	58:20	10,3
22	Dennis van Reeden	OLAT	1989	gestopt	12,4

*) Ook lid van OLAT

Winterserie RWV: 5 km snelwandelen in R'dam, 6 dec '09

	Naam	Club	Geb.	Tijd	km/u
1	Hans van der Knaap	RWV	1959	27:25	10,9
2	Robert van Bremen	RWV	1982	29:55	10,0
3	Liesbet Desmet	Duffel	1982	31:20	9,6
4	Ad van Oijen	AV Weert	1944	31:21	9,6
5	Klaas Bakker	OLAT	1937	32:26	9,2
10	Carry Ombelet	OLAT	1971	39:05	7,7

GEEN GROTE VERSCHUIVINGEN BIJ WINTERSERIE RWV IN ROTTERDAM

Op 6 december organiseerde RWV alweer de derde serie snelwandelwedstrijden van de Winterserie 2009/2010. De volgorde van de eerste vier deelnemers op de 10 km was precies gelijk aan de vorige keer, drie weken eerder.

Jacques van Bremen won weer en Marcelino Sobczak eindigde opnieuw op een fraaie tweede plaats. Marcelino verbeterde zijn prachtige toptijd die nog maar drie weken oud was met nog eens 22 seconden en zit Jacques steeds meer op de hielen. Boetje Huliselan eindigde ruim onder het uur op een tiende plaats.

Op de 5 km eiste Hans van der Knaap onbedreigd de eerste plaats op. Klaas Bakker kan op deze afstand nog goed mee en wandelde in een tempo van ruim 9 km/uur. Daarmee eindigde hij op een vijfde plaats. Carry Ombelet deed het iets rustiger aan en noteerde een tiende plaats.

Bij Paul Koks strijden sport en lekker eten altijd om voorrang. Ook op de foto hierboven, vorig jaar genomen in Weert, laat hij het zich goed smaken.

Een bijzondere tocht rond het eiland Wight

Dave & Jill Green staan in Groot-Brittannië al vele jaren bekend als wandelechtbaar. Samen doorkruisten ze alle paden in het Britse rijk. Verder zijn ze jaren achtereen betrokken geweest bij de organisatie van het Walking Festival op het eiland Wight.

Regelmatig namen zij groepen 'minder ervaren' wandelaars onder hun hoede. Tijdens het begeleiden van zo'n wandelgroep op de Capital Ring rondom Londen overleed Dave Green, op 28 september 2008. Direct daarna ontstond in Jill's vriendenkring het idee om een Memorial Walk te houden te zijner nagedachtenis. En waar kon dat beter plaatsvinden dan op hun geliefde eiland Wight.

Piet Jansens, secretaris van de Nederlandse Centurionvereniging, was erbij, evenals een select groepje OLAT-leden.

Voor Jill stond het meteen vast: de herdenkingstocht moest een non-stop wandeling zijn over het Coastal Path rondom het hele eiland Wight. Een wandeling van 72 mijl (= 115 km) – en zelfs een keer 100 mijl toen Jill 60 jaar werd. De datum werd vastgesteld op 9 en 10 mei 2009, het weekend van het Walking Festival op Wight.

De volgende vraag was, hoeveel en welke wandelvrienden er zouden worden uitgenodigd. Gedacht werd aan 15 tot 18 personen die allemaal goede vrienden waren van Dave en Jill en tevens veel wandelervaring hadden op de lange afstand. Centurions en LDWA-wandelaars die er niet voor terugdeinzen om 100 mijl dwars door de landerijen te lopen in zeer moeilijk terrein, met kaart en kompas als enige houvast. (Connie en Huub Raijmakers kunnen daarover meepraten).

Tijdens de Centurion-Bijeenkomst op 14 november 2008 kwam Jill over naar Nederland en besprak wie zij graag zou willen uitnodigen. Uit Nederland konden zo'n zes Centurions mee. Uiteindelijk rolden de volgende namen uit de bus: C-1004 Connie en C-1005 Huub Raijmakers, C-1031 Marcelino Sobczak, C-949 Frans Leijtens, C-944 Jaap Visser en C-389 Piet Jansens, aangevuld met C-959 Herbert Neubacher uit Duitsland en C-958 Marc Collinet uit België.

Als we toch naar Wight afreizen, konden we daarna met een aantal mensen de Capital Ring Walk (78 mijl) rondom Londen meepakken, een oude wens van mij. Jill had die al twee keer non-stop gewandeld; wij zouden het in drie dagen doen. Het leek haar een uitstekend idee. En omdat ik dat soort wandeltochten vaak samen met Wim Veerman doe, werd hij aan de lijst toegevoegd.

Helaas viel Jaap Visser af, en in zijn plaats werd C-929 Co de Jong gevraagd, die ook graag de Capital Ring Walk wilde lopen.

Veel trainen

Nu mijn deelname aan de Memorial Walk vaststaat, moet er ook wat meer getraind worden. Want ik weet wat me op een Coastal Path te wachten staat en de lange afstand was er de laatste tijd wat bij ingeschoten. Dus veel lopen in de winter, een paar Kennedymarsen, een keer naar mijn dochter in Laren wandelen – niet in het Gooi, maar 92 km verderop in de Achterhoek. Midden in de nacht over de Veluwe waar de wilde zwijnen ons voor de voeten liepen. Dat moet dus lukken.

Frans Leijtens zal rijden, en haalt op vrijdag 8 mei vanuit Dordrecht eerst Co op uit Woerden en dan Wim en Piet in Soest. Om half acht gaan we op weg naar Duinkerken en steken het Kanaal over met de Norfolk Line. Frans is al gauw gewend aan het linkse verkeer en via de M-20, M-25 en de A-3 komen we in Portsmouth aan waar we de ferry nemen naar Isle of Wight. Dan nog een half uur rijden naar het stadje Sandown, waar we bij Jeff en Teresa Coaly van B&B Inglewood een paar kamers geboekt hebben. Het is een mooi groot huis, waar Connie en Huub Raijmakers ook verblijven.

Na het avondeten gaan we nog even naar Jill's bungalow in het dorpje Apse Heath. Het is er een gezellige drukte en we bekijken een mooie fotocollage van Dave.

Nieuwelingen

Zaterdag 9 mei vergasten Jeff en Teresa ons in alle vroegte op een uitgebreid

English Breakfast. Om 07.00 verzamelen we ons bij de Pier van Sandown en maken kennis met de andere deelnemers. Graham en Marie Doke uit Australië (doch het halve jaar woonachtig op Wight) hebben de ronde om het eiland al zes keer gedaan. Martin Neville (GB) kan bogen op vijf keer, de Deen Flemming Nielsen op twee, en Don Newman (GB) en C-849 Chris Flint (GB) hebben het rondje eenmaal achter de rug. C-923 Chris Gray (GB) is een nieuweling, net als wij. Sally Adams blijkt verhinderd en C-971 Karen Brogger uit Denemarken op het laatste moment ook, omdat zij een baan aanvaard heeft in Groenland.

Jill verwelkomt iedereen en we krijgen een route- en tijdschema. Een tas voor onderweg kunnen we kwijt in de verzorgingswagen. Carry Ombelet en Herbert Neubachers vrouw Cornelia maken deel uit van het verzorgings-team. Graham Doke zal in afwisseling met Jill telkens een stuk als 'captain' voorop wandelen.

Negen etappes

De Memorial Walk is verdeeld in negen stukken van ongeveer 8 mijl met telkens een pauze van een 15 tot 20 minuten. De wandelsnelheid zal volgens het schema ongeveer 5,8 km per uur bedragen. De route zal 'clockwise' over het eiland gelopen worden.

Na de start om 7:40 uur zet Jill er direct de sokken in. Het lijkt wel of ze er een 100 mijl wedstrijd van wil maken, zo hard gaat ze er vandoor! Het is schitterend, zonnig weer, al staat er wel een straffe tegenwind. We lopen zuidwaarts langs de kustlijn en passeren het dorpje Lake met zijn mooie rietgedekte cottages. Dan verder over de boulevard van Shanklin, een moderne badplaats met grote, dure hotels.

Een opmerkelijke gast

Opmerkelijk genoeg sluit zich na vertrek nog een Engelse dame bij de groep aan. Het is Louise Wood en achteraf hoorde ik van Jill dat zij gevraagd had of ze mee mocht, maar geweigerd was omdat Dave haar niet had gekend en de groep vol was. Toch trok zij de 'stoute schoenen' aan en ging achter ons aan. Jill wilde er geen ruzie over maken en heeft het maar zo gelaten.

We verlaten de verharde weg en klimmen steil tegen de kliffen omhoog naar de Botanic Gardens van Ventnor, waar Graham Doke uitleg geeft over de verschillende soorten bomen en planten die hier groeien. We volgen het Coastal Path, op en neer, over stiles en door gates. Best vermoeiend. Voor Wim en mijzelf is het wel bekend terrein.

Na 10 mijl is in Niton de eerste wagenrust en doen we ons te goed aan veel drinken en iets te eten. Doordat we onderweg op enkele mooie plekjes kort gestopt zijn, liggen we wat achter op het schema.

Jill gaat het volgende stuk met de auto, voor haar is de hele afstand nog te zwaar, zo kort na haar borstoperatie. Graham neemt de leiding over en voert de snelheid op, want op een bepaalde tijd moeten we 'ergens' een pont halen. Op mijn routeschema is dat echter pas om 24.00 uur 's nachts! Vreemd. Enkele deelnemers - waaronder ikzelf - hebben er moeite mee om dit tempo te volgen tussen al die nog actieve wedstrijdlopers. De groep valt dus wat uit elkaar.

Prachtig uitzicht

We lopen nu in westelijke richting langs de kust, met een schitterend uitzicht op de grote witte kliffen voor ons. Co loopt te glunderen en vindt het allemaal prachtig. Hij denkt dat wij zo wel bij de kliffen zullen zijn, maar ik waarschuw dat het nog wel een uur of vier lopen is.

We komen om 12:35 uur aan bij de tweede wagenrust in Chilton Chine; 19 mijl afgelegd. Er zijn sandwiches, bananen en drinken - vooral aanmaak-

limonade wat ik persoonlijk niet zo lekker vind. Aan het strand staat een ijscober en die doet goede zaken. Hoewel we nu zo'n 10 minuten voorliggen op het schema, worden we na een kwartier alweer gemaand om verder te gaan. Nog steeds over een smal voetpad langs de steile klifkust. Opvallend zijn de scheuren en verzakkingen van de ondergrond, soms meer dan 20 centimeter! Dat betekent dat na verloop van jaren hele stukken klifkust in zee zullen storten. Hier en daar is het pad al verlegd naar binnen.

Sterk omhoog

Frans komt mij achterop met mijn mobieltje in zijn hand. Die was onderweg uit mijn heuptasje gevallen en Frans wist dat ie van mij was. Wat een mazzel! Vanwege de warmte en de droge, sterke tegenwind is er bij Freshwater Bay een extra drinkpost ingelast, waar we gretig gebruik van maken.

Dan gaan we sterk omhoog, de Tennyson Down op. 'Down' is normaal gesproken naar beneden, maar wij moeten toch eerst naar de top. Langzaam vorderen we en in de verte zien we een groot Keltisch kruis en denken dat we daar boven zijn. Helaas gaat de beklimming erachter nog een stuk door; ik heb het er goed moeilijk mee.

Uiteindelijk zijn we op de uiterste westpunt van het eiland, met een schitterend uitzicht over de zee. Voor ons liggen de beroemde Needles. Dat zijn drie krijtrotsen die in het verleden afgebrokeeld zijn en nu als losse naalden uit de zee steken.

De groep is nogal uit elkaar geraakt en we vragen ons af welk pad we naar be-

neden moeten nemen om bij Alum Bay uit te komen. Heel ver onder ons zie ik Wim Veerman lopen in gezelschap van Flemming Nielsen.

Marcelino, die er een soort vakantie-trip van maakt, wijst ons de weg. Hij ziet dat ik al aardig vermoeid ben door het zware parkoers en hoge tempo en geeft mij wat cola. Als we op de derde verzorgingspost bij Alum Bay (28 mijl) aankomen staat Carry ook al direct klaar met een grote fles cola; dat is lekkerder dan die slappe aanmaaklimonade. Er zijn sandwiches en rijstpudding en daardoor knap ik weer aardig op.

Bloeiende brem

Om 15:30 uur gaan we weer verder en volgen nu de noordelijke kust. Eerst nog steil omhoog, een mooi pad tussen de bloeiende bremstruiken door. Zover je kijken kunt, zie je velden vol met die gele struiken, een prachtig gezicht.

We zijn de sterke tegenwind nu kwijt, maar daardoor voelt het nog warmer aan. Via een steile trap dalen we af naar het strand van Colwell Bay, dat we een paar kilometer volgen in oostelijke

richting. In de Solent (het water tussen eiland en vasteland) staan nog diverse forten en verdedigingswerken om de vijanden uit het verleden tegen te houden.

We passeren Fort Victoria en lopen door het plaatsje Norton. Daar moeten we de River Yar over. De brug is wegens verbouwing afgesloten, maar voetgangers mogen er wel overheen. In Yarmouth komt net de veerboot uit Lymington binnen en we moeten even wennen aan al het drukke verkeer.

Al snel zijn we de stad weer uit en volgen weer het Coastal Path tot aan Boldner. De vierde rustpost bereiken we om 17.30 uur; er is nu 35 mijl afgelegd. We kunnen uitrusten op een paar zitbanken en de verzorgingsploeg zorgt er voor dat iedereen weer volop te eten en drinken krijgt. De Engelsen houden erg van 'bread & butter', maar Carry had ze gewaarschuwd dat die Hollanders dat veel te vet vinden, dus zijn er ook andere broodjes en koeken.

Diepe inhammen

Jill wandelt dit stuk weer mee en we lopen verder langs de noordkust. Die is minder spectaculair dan de hoge kliffen, maar we komen wel door prachtige natuurgebieden. Om de diepe inhammen van de zee te overwinnen zijn overal hoge vlonderpaden aangelegd, sommige wel honderden meters lang. Gelukkig met een railing erlangs, want ze zijn nogal smal.

Nog steeds kan ik in de buurt van Frans en Co blijven, alhoewel zij zich wellicht wat inhouden en erg gemakkelijk lopen. Chris heeft het ook moeilijk, want hij was midden in de nacht van huis vertrokken om op tijd in Sandown te kunnen zijn. Na nog veel meer vlonders, stukken strand en bosspaden arriveren we om 20:00 uur in Newton. De afstand hier bedraagt 42 mijl (68 km).

Een paar uur slapen

De rust is in een gebouw van een natuurorganisatie en er is warme koffie, thee en soep. Jill stopt hier en zal met Cornelia Neubacher naar huis gaan om

een paar uur te slapen. Dan staat ook voor mij het besluit vast. Ik voel mij zo vermoeid dat ik niet verder wandelend de nacht in wil. Ik kan met Jill mee naar haar huis, ze heeft nog wel een slaapplek voor mij. Ook de vrouw van Marc Collinet stopt hier.

Terwijl de groep na een half uurtje rust de avondschemering inloopt, brengt Cornelia ons naar Apse Heath. De zitbank wordt omgetoverd tot een bed waarop ik gelijk in slaap val. Om half vier maakt Jill mij wakker en na een licht ontbijt gaan we op weg naar Bembridge. Daar zullen we aansluiten voor het laatste stuk.

In het donker zien we de eerste wandelaars van het strand afkomen; het valt op dat de groep ver uit elkaar ligt. Gedurende de nacht hebben zij een afstand van 35 km overbrugd. Omdat het Coastal Path 's nachts veel te donker en gevaarlijk is, hebben zij de gewone verharde verkeerswegen aangehouden. Ze hielden meer dan een uur tijd over om de pont over de rivier Medina te halen, vlak voor de tussenstop in East Cowes. Het haastige tempo van overdag was achteraf dus niet nodig. Een volgende stop was in Ryde, op 59 mijl (95 km).

Zijn baard achterna

Zo te zien is iedereen de nacht redelijk doorgekomen. Connie oogt wat vermoeid, maar heeft Huub altijd vlak in de buurt, die nog maar eens een pijpje opsteekt. Wim en Frans vonden het lopen op de drukke verkeerswegen niet prettig en Co vindt alles nog steeds prachtig. Marc moest de hele nacht zonder zijn partner lopen maar kent genoeg Nederlanders om een praatje mee te maken. Herbert is onverstoorbaar als altijd en loopt gewoon zijn baard ach-

terna. Chris heeft lopen slaapwandelen en verlangt alleen nog maar naar de finish. De Deen Flemming hield zich al sterke verhalen vertellend op de been. Over de andere Engelsen heb ik weinig te melden. Maar ik mis nog een dame: Louise Wood. Voor haar was de afstand iets te ver. De week daarvoor had ze nog aan een 24-uurs hardloopwedstrijd meegedaan en ze was nog niet voldoende uitgerust.

Kleurige zonsopkomst

Na een korte (staande) rust wordt om 05:00 uur het vertreksein gegeven en zet Jill zich weer op kop. Ze belooft dat we in een rustig tempo zullen lopen, zodat we allemaal bij elkaar blijven. Terwijl we de smalle paadjes van het Coastal Path aanhouden naar de meest oostelijke punt van het eiland, komt de zon op in prachtige kleuren over de Whitecliff Bay.

Daarna houden we het hoge kustpad

aan naar een gedenknaald. Deze is in 1849 opgericht 'In memory of Charles Pelham, first Commodore of the Royal Yacht Squadron'. Natuurlijk maken we op de trappen van het monument nog een groepsfoto.

In de verte is de stad Sandown al zichtbaar. We dalen af naar de boulevard. Om 06:45 uur arriveren we weer bij de pier en hebben we het hele eiland rondgelopen. Felicitaties gaan over en weer. Van de onvermoeibare Jill ontvangen we allemaal een prachtig certificaat; ook degenen die wat minder mijlen hebben afgelegd. We bedanken Jill voor de organisatie en de uitnodiging om mee te mogen doen. Ook de verzorgingsploeg wordt hartelijk dank gezegd voor alle goede zorgen. Dan nemen we afscheid van degenen die direct de thuisreis aanvaarden.

De rest zal vanmiddag nog bij elkaar komen voor een drankje en wat nababebelen. Maar eerst gaan wij terug naar onze B&B, waar we na een lekkere douche nog een uitgebreid ontbijt krijgen. Daarna duiken we het bed in voor een paar uren slaap.

Om 16:00 uur zijn we met een aardige groep bij het Restaurant The Reef. Iedereen ziet er weer fris en monter uit en we proosten op een zeer geslaagde Memory Walk voor Dave Green, die onderweg altijd in gedachten bij ons was. Ondanks het pittige, heuvelachtige parkoers was het een bijzondere wandeltocht over een schitterend eiland met spectaculaire uitzichten over de mooie kust.

Jill, van harte bedankt!!

-Piet Jansens-

'Een man met humor'

Dave en Jill Green waren ook een aantal jaren op rij present bij de Bossche 100. Terwijl Jill aan het wandelen was, ging Dave mee in de verzorging (foto); altijd in het team van **Esther van der Velden**. Hij schepte er de rijstepap met krenten op alsof hij nooit anders gedaan had en kon het ook goed vinden met teamgenoten Bob en Jan. „Het was een fijne man om mee samen te werken”, zegt Esther. „Rustig, maar ook heel gezellig, met veel humor. En dat heb je wel nodig als je zo'n 24 uur achter elkaar in touw bent.”

Jill Green reist haar hele leven al rond de wereld om te wandelen en is ook Centurion in Australië, Nieuw-Zeeland en de VS. OLAT-leden kennen deze geduchte wandelaarster wellicht ook van het Internationale Wandelevenement in Weert.

INLEVEREN KOPIJ IN 2010

Heeft u bij OLAT (of elders) lekker gewandeld? Onderweg iets gekks of spannend meegemaakt? Schrijf dan ook eens een stukje en/of stuur uw foto's in. Het blad is van ons allemaal! Ook tips voor een verhaal zijn altijd welkom. Gewoon even bellen of een mailtje sturen.

De kopijstop ligt – net als vorig jaar – op de derde zondag van de maand, met uitzondering van december, als we vanwege de feestdagen een weekje eerder moeten afsluiten. In juli slaan we altijd een keer over wegens de zomervakantie.

De eerstvolgende deadline is dus 17 januari. Verder kunt u noteren: 21 februari, 21 maart, 18 april, 16 mei, 20 juni (dubbelnummer), 15 augustus, 19 september, 17 oktober, 21 november en 12 december. Maar eerder mag ook!

TOEN VEEL AANWAS, NU VEEL HULDIGINGEN

Rond de millenniumwisseling beleefde OLAT een grote aanwas van leden. Tien jaar later valt er dus ook heel wat te huldigen tijdens de jaarvergadering.

Vorig jaar was al besloten om niet meer de bekende gele klompjes uit te reiken bij een 10-jarig lidmaatschap. Deze leden krijgen voortaan een oorkonde, zoals bij de 25-jarige jubilarissen gebruikelijk is.

De **10-jarige jubilarissen** zijn: Jos vd Akker, Dini van Asten, Louis Beckx, Jet vd Berselaar, Jan van Boerdonk, Ria van Breda, Henk Frijters, Sander Frijters, Janet van Gennip, Ria van Gestel, Francien Hink, Rob Keetlaer, Henk Kuiper, Maria Kuiper, Harrie van Meer, Gerard Meeuws, Mario Morre, Conny Nakken, Hugo Prinsen, Henk Rutten, Ber Stijnen, Martina Thijssen, Annie Verbakel, Martien Verbakel, Henk Verhagen, Truus van Vessem en Jos Willems.

Zeven personen waren **25 jaar lid** in 2009. Het zijn: Marietje Billekens, Gerard Billekens, Willy Timmermans, Piet van Petten, Ton van Dijk, Piet van Dongen en Peter Koolen.

Er zijn geen 40-jarige jubilarissen.

Wie onverhoopt verhinderd is op de OLAT jaarvergadering van 6 maart in Eindhoven, kan dat melden bij (wnd) secretaris **Kees van Vessem**.

TREKKING LOTERIJ GROTE CLUB ACTIE

Veel OLAT-leden hebben ook afgelopen jaar weer meegedaan aan de Grote Club Actie, waarvan de opbrengst mede ten goede komt aan onze eigen vereniging. De trekkingsdatum van deze nationale loterij was 26 november 2009. Hieronder kunt u zien of u bij de gelukkigen behoort die een prijs in de wacht hebben gesleept.

Prijzen kunnen als volgt worden geïnd: maak voor uzelf een kopie van het (volledig ingevulde) winnende lot en stuur het origineel in een gesloten envelop (met postzegel) naar: Nationale Grote Club Actie, Postbus 90100, 5000 LA Tilburg. Heeft u betaald via een eenmalige machtiging dan hoeft u niets te doen.

Geldprijzen worden binnen zes weken bijgeschreven op uw bank- of girorekening. Van de overige prijzen krijgt u bericht thuis. Meer info staat op www.clubactie.nl.

HOOFDPRIJZEN

1e prijs: €100.000,- belastingvrij 1710045

2e prijs: €10.000,- belastingvrij 0615457

OVERIGE PRIJZEN

De overige prijzen zijn in natura en bestaan uit vakantie-reizen, diverse dagtrips en andere uitjes, alsmede wellness-arrangementen, luxe koffersets en sportkleding.

3e prijs:	2603758				
4e-8e prijs:	0025926	0903141	1606667	3083144	3292937
9e-11e prijs:	1676504 3418392 3708795				
12e-21e prijs:	0127439	0161251	0636447	1345610	1349016
	1495704	1541264	3113820	3242561	3268842
22e-31e prijs:	0177065	0240371	0654360	0763175	0772543
	0781319	0886194	2500777	2873776	3230339
	32e-49e prijs:	0159506	0168596	0170791	0596528
50e-74e prijs:	0940137	0981157	1289581	1393652	1442922
	1728994	2505547	2733648	2950989	3192980
	3240342	3371675	3589317		
	0112829	0151999	0297607	0455732	0531651
75e-79e prijs:	0576486	0610994	0727094	0744953	0769536
	0830665	1201803	1287421	1445040	1446651
	1541485	1582115	1701943	2777821	2845020
	3269622	3521699	3530530	3650701	3679193
80e-99e prijs:	1078076	1687528	2748315	3304015	3585966
100e-109e prijs:	0124920	0291873	0308839	0370296	0460806
	0466236	0543414	0686637	0713176	0834692
	0856101	1359785	1483603	1560433	1565021
	1581952	2636366	3073097	3405543	3446438
110e-134e prijs:	0235689	0241683	0574069	0860904	1059898
	1107433	1710283	2521447	2912553	2941975
	0191692	0243286	0328050	0647194	0694200
135e-144e prijs:	0954342	0992259	1013257	1192161	1226663
	1356954	1365707	1598211	1606464	2627920
	2698919	2716187	2786557	2801624	2901813
	2926971	3042420	3146016	3261158	3462145
145e-152e prijs:	0006532	0171707	0631223	0674319	1330489
	1739630	2778657	2991621	3144037	3408719
145e-152e prijs:	0212497	0411479	0437700	1075655	1239494
	1460388	1583777	3575072		

PRIJZEN OP EINDCIJFERS

Laatste 6 cijfers goed	Geldprijs van €450,-	667704
Laatste 5 cijfers goed	Geldprijs van €400,-	55289
Laatste 4 cijfers goed	Arrangement bungalowpark	6079
Laatste 2 cijfers goed	Geldprijs van € 5,-	93

PRIKBORD

BERNARD OUDE NIJHUIS WINT FOTOWEDSTRIJD

Onze Noord-Hollandse collega's van De LAT hebben aan hun nieuwjaarswensen een fotowedstrijd verbonden. En laat nu net een OLAT-lid daarvan de winnaar zijn. **Bernard Oude Nijhuis** maakte een stemmige herfstfoto in de omgeving van Berg en Dal, waar De LAT jaarlijks een stevige tocht uitzet. Met deze prent, die naar alle relaties van De LAT gestuurd wordt, versloeg Bernard zo'n vijftig andere amateur-fotografen.

OLAT.NL

'TE GEKKE METAMORFOSE' WEBSITE

Bij **Carry Ombelet** valt onze vernieuwde site *olat.nl* duidelijk in de smaak. 'Wat een te gekke metamorfose. Nu hebben we eindelijk een website die overzichtelijk is. Het is heel mooi opgezet. Petje af', schrijft ze in het gastenboek.

Webmaster **Angélique van Deursen** heeft dan ook prachtig werk geleverd. En in recordtijd bovendien. Voor minder frequente bezoekers zetten we hier nog eens de veranderingen op een rijtje. Het belangrijkste is het onderscheid tussen recreatief en prestatiegericht wandelen. De recreatieve tak heeft nu aan de linkerkant alle keuzemenuutjes, de rest zit rechts. En alles is door de verschillende buttons heel logisch geordend.

Het uiterlijk van de website heeft ook een vernieuwing ondergaan. De zachte kleuren geven een rustig beeld, waarin het prettig navigeren is. De foto's zorgen dan weer voor levendigheid. Al met al een prachtig visitekaartje waarmee OLAT in de wandelwereld goed voor de dag komt, vindt onze PR-man **Ad van Asten**.

KORTE CURSUS EERSTE HULP BIJ ONGEVALLLEN, VOOR SPORTERS

De gemeente **Sint-Oedenrode** biedt een basiscursus Eerste Hulp aan, speciaal gericht op de sport. Men leert hier wat te doen bij ongevallen tijdens de sportbeoefening. Het gaat om twee lesavonden in februari en/of maart. Daarna volgen nog instructiebijeenkomsten om te leren omgaan met AED-apparatuur.

Deze cursus 'Eerste Hulp Kernvaardigheden' wordt gegeven op de dinsdagen 23 februari & 2 maart, of de donderdagen 4 & 11 maart. De lessen zijn steeds van 19:00 tot 22:00 uur in het CEC, Mariendaal, Laan van Henkenshage 2, Sint-Oedenrode.

De inschrijving sluit op 31 januari. Voor deze cursussen wordt grote belangstelling verwacht. Wacht dus niet te lang met reageren als u belangstelling heeft.

Mail of schrijf naar mevrouw J. van der Heijden, de gemeentelijke contactpersoon. Zij verstrekt ook nadere informatie over de cursus. Het adres is Postbus 44, 5490 AA Sint-Oedenrode; haar mailadres jheijden@sint-oedenrode.nl.

PEELLANDPAD HEET VOORTAAN HERTOGENPAD

We schreven er enkele maanden geleden al over: de naam Peellandpad komt te vervallen omdat de vernieuwde route wordt doorgetrokken tot een heel eind buiten de Peel. Het Wandelplatform LAW heeft nu besloten het pad begin 2010 om te dopen tot Hertogenpad (LAW 13).

Tussen het nieuwe startpunt Breda en het vroegere startpunt Den Bosch is er 65 km wandelpad aan toegevoegd, waarmee de totale lengte uitkomt op 225 km. Door de uitbreiding komt men nu ook door de natuurgebieden de Dorst en de Loonse en Drunense Duinen. Eindpunt blijft Roermond.

Overigens heeft OLAT geen officiële bemoeienis meer met het pad, ook al heeft onze routebouwer **Ad Verbakel** op eigen titel meegewerkt aan het doortrekken van 'zijn' pad.

OP VRIJERSVOETEN MET NIVON

Valentijnsdag komt er weer aan, en deze uit Amerika overgewaaid traditie begint ook hier steeds meer een gekte te worden. Ook in de anders toch vrij nuchtere wandelwereld.

Het Nivon tovert het Hollands Kustpad op 14 februari voor één dag om in het **Hollands Kustpad**. Zonder 't' dus, maar daar staat dan weer een kopje thee met lekkernijen tegenover in de drie Nivon-huizen langs deze route: in Bergen aan Zee, Wijk aan Zee en Hoek van Holland. Het gidsje is daar ook te koop, aldus LAW-bulletin 'Lopende Zaken'.

EXCLUSIEF, MAAR HOE LANG NOG?

Enkele honderden wandelaars protesteerden op 8 november j.l. in de Amsterdamse Waterleidingduinen tegen plannen om daar een fietspad doorheen aan te leggen. Het is nu het enige reservaat in ons land dat exclusief voor wandelaars toegankelijk is – en dat al sinds 1915.

Met spandoeken werd het toekomstige fietstracé tussen Vogelenzang en Zandvoort afgelegd.

GESLAAGD

Pelgrimspad deel 1:

W. Hasselaar Geldermalsen 1x

Pelgrimspad deel 2:

W. Hasselaar Geldermalsen 1x

Miriam Leeman Almere 1x

Airbornepad Market Garden:

306 G. Peters Nijmegen 1x

307 A. Peters-de Rijk Nijmegen 1x

308 L. vd Heijden Veghel 2x

309 Rina vd Heijden Veghel 2x

310 Nelly v Roosmalen St Oedenrode 1x

311 Wim v Roosmalen St Oedenrode 1x

312 Gabriel Exel Heeswijk-D. 1x

313 W. van Hoof-v Bussel Helmond 1x

314 J. van Hoof-v Bussel Helmond 1x

315 Hans Pauwels Wychen 1x

316 Frieda vd Vendel Wychen 1x

317 Ian Newbitt Berchem (B) 1x

318 Ria van Oirschot St Oedenrode 1x

319 Toos Habraken St Oedenrode 1x

320 Jaap van Liere Gouda 1x

312 Pieter van Liere Gouda 1x

De blaren zijn na afloop nog zichtbaar

Henri Floor en Coos Verburg doen in etappes het Europese lange-afstandspad E8. De laatste keer eindigde hun tocht in het schilderachtige Duitse plaatsje Rothenburg ob der Tauber. Daar pakten ze dit najaar de route weer op. Hun wederwaardigheden zijn zoals altijd door Henri geboekstaafd. In het decembernummer lazten we over de eerste week; hier is het vervolg.

datum: donderdag 17 september 2009
traject: Sinbronn-Issertrüdingen.
afstand: 22 km

We hebben weer prima geslapen en rond half negen begeven we ons op weg. Buiten Sinbronn zien we twee reeën lopen. Verderop zijn verschillende boeren zijn met hun tractoren op het land bezig en aan de rand van Obermichelbach hebben we een rust. In

Wittelshofen vraagt een man aan ons waar onze wandeling naar toe gaat. We komen langs een gesloten kerk, met naast de voordeur een bankje waarop we lunchen. Als we om twaalf uur weer verder willen gaan, begint de kerkklok te luiden en maakt, omdat we er zo dicht bij zijn, een oorverdovend lawaai. Nu begint het mooiste deel van de wandeling. Buiten Wittelshofen volgen we aanvankelijk een geologisch pad. Bij een pruimenboom doen we ons tegoed aan een paar vruchten. Voor Coos hangen de pruimen weliswaar te hoog, maar ik kan er goed bij.

Ons pad stijgt gestaag. Het hoogste punt van de Hesselberg is 689 meter. Dit is tevens het hoogste punt van onze wandeling dit jaar. Op de top groeien bijna geen struiken of bomen. Bij mooi weer zouden we hier een grandioos mooi uitzicht hebben, maar we zijn al lang blij dat het droog weer is. Uiteindelijk komen we boven Röckingen uit, het dorp zelf missen we. rond half vijf komen we bij ons overnachtingadres aan.

datum: vrijdag 18 september 2009
traject: Issertrüdingen-Treuchtlingen.
afstand: 34 km

Na het ontbijt in Issertrüdingen verlaten we de plaats en spoedig lopen we in het eerste bos, Hollerwald geheten. Daarna komen we over de Wachtlerberg. Hier lopen we over de berggraad. Eenmaal voer het pad tussen grasstengels die wel anderhalf tot twee meter hoog zijn. We lopen nu in de richting van Spielberg, maar de plaats zelf betreden we niet.

In Heidenheim hebben we een rust in Gasthof Alte Post en buiten Heidenheim moeten we om een militair gebied heenlopen. Op de Hahnenkamm, nabij Rohrach wacht ons een verrassing. We horen iemand hele rare klanken uitslaan. Eerst denken we dat twee mensen hevige ruzie met elkaar hebben. Het blijkt een schaapherder met een flinke kudde schapen die tegen zijn schaareshonden praat.

Even voor Windischhausen volgen we een pad dat zelfs niet op onze gedetailleerde kaart van 1:25.000 staat. In Windischhausen besluiten we vanwege de invallende duisternis om niet meer de officiële E8-route te volgen. Via Ober-

en Unter Heumödern komen we aan bij ons overnachtingadres. Het transpireren zet bij ons nog ruim een uur voort.

datum: zaterdag 19 september 2009
traject: Treuchtlingen - Solnhofen
afstand: 17 km

Vanwege de zware voorgaande dag doen we het nu rustig aan. We lopen naar het centrum van Treuchtlingen, waar in het oude centrum fraaie vakwerkhuizen en enkele kerken staan. Langs de Altmühl verlaten we Treuchtlingen en lopen naar Dietfurt im Mittlen Franken. We zien hoe in het riviertje kano's te water worden gelaten, met veel gegiechel van dames. We verlaten Dietfurt over een steil pad omhoog. Verderop hebben we een rust bij een picknickbank.

Vlak voor Pappenheim gaat het pad via trappetjes steil omlaag. Eenmaal in het dorp begint het licht te regenen. Onder afdakjes maken we toch nog foto's van het kasteel. Buiten Pappenheim zien we verschillende markeringen van de Altmühlalmarsch, een mars van soldaten.

Nabij Zimmern wijken we van de route af, omdat de officiële route over een relatief steile berghelling voert. Met behulp van de plattegrond van Solnhofen lopen we rechtstreeks naar ons overnachtingadres.

datum: zondag 20 september 2009

traject: Solnhofen - Breitenfurt

afstand: 22 km

Nadat we een hele etage tot onze beschikking hebben gehad, komen we spoedig na ons vertrek op een smal pad met alweer een steile helling. Op een gegeven moment verlaten we dit pad om via een alternatieve weg onze weg te vervolgen. In Eßlingen hebben we een rust in Gästehaus 13 Apostel. Vlakbij heb je namelijk twaalf rotsen die de 12 Apostelen worden genoemd.

Daarna stijgt ons pad en komen we in Maxberg. Dit is een groot fabrieksterrein waar flagstones (stapstenen van natuursteen) worden gemaakt. Op een bankje met uitzicht op de buurtschap nemen we lunchpauze. Een wandelgroep van twintig man komt voorbij. Dan dalen we af naar Mörsnheim en meteen daarna stijgt ons pad naar de Schlossberg. Uit de wind en in de zon is het behoorlijk warm. Opnieuw komen we in Mörsnheim, nu in een zijdal. We dalen af naar Altendorf en steken de Altmühl over. Bij een stroomversnelling zijn weer kanoërs actief.

Even voor Hagenacker besluiten we een alternatieve route te volgen en zien verschillende rotspartijen. In Hagenacker treffen we een echtpaar dat zich wat verlopen heeft. Ze vragen ons naar de Panoramaweg, die vlakbij is. In Dollnstein, een ommuurde stad, hebben we in een rust. Ook na Dollnstein volgen we een alternatieve route, want het officiële pad voert door een steil gebied. Tegen half zes komen we aan in onze volgende pleisterplaats: Breitenfurt.

datum: maandag 21 september 2009

traject: Breitenfurt - Pfünz

afstand: 18-20 km

Vandaag worden we wakker van de wekker. Eenmaal onderweg pad volgen we een fietspad, om pas later op onze officiële wandelroute uit te komen. Verderop verlaten we de officiële route alweer omdat die over een steile helling loopt. Vanwege de zon lopen we al flink te zweten. Buiten Obereichstätt klopt de ingetekende route niet en zien we alleen nog de Main/Donau-markering. We besluiten deze aanvankelijk te volgen omdat dit ook meestal dezelfde route is als de E8.

Wanneer deze weg nabij het Jura-museum afslaat, besluiten wij via een eigen variant weer op onze ingetekende route te komen. Net als wij erlangs komen, gaat een school uit. Scholieren van rond de vijftien jaar stromen de straat op. Vrijwel elk meisje is anders gekleed dan het andere en het is een mooi gezicht om naar te kijken.

In Eichstätt lopen we door het centrum. Aan de rand van het dorp treffen we de Panoramawegmarkering weer. Door een buitenwijk en over veldwegen lopen we naar ons overnachtingadres in Pfünz.

datum: dinsdag 22 september 2009

traject: Pfünz - Böhming

afstand: 21 km

'sOchtends worden we begroet door ochtendnevel, daarna lopen we uren door bosgebied. Door de warmte heb-

ben we veel last van insecten die regelmatig in onze ogen komen. We slepen ons voort onder de brandende zon en zoeken schaduwrijke plekjes op om te rusten. Voorbij Isenbrunn verlaten we de officiële markering omdat het juiste pad niet duidelijk zichtbaar is en mogelijk over een steile helling voert.

Over de verkeersweg lopen we nu naar Pflanzpaint. Hier hebben we in de schaduw een rust met uitzicht op de brug over de Altmühl. Even later pakken we de officiële route weer op. Ons pad stijgt flink en boven hebben we een overweldigend uitzicht op Pflanzpaint, Rieshofen en even later ook op Isenbrunn en Gungolding. Bij Gungolding staat een mooie kerk. Vanwege de warmte hebben we geen puf om te kijken of we de kerk van binnen kunnen bezichtigen.

Nu volgt het zwaarste stuk van de dag. We beklimmen weer een berghelling in de zon en uit de wind. Bloedheet is het. Boven zit een echtpaar in de schaduw van een boom op een bankje. Ze bieden aan om op te schuiven, maar we kiezen voor de schaduw van een oude muur.

In Arnsberg hebben we dan eindelijk een binnenrust in een luxe kantine annex pizzeria bij een tennisbaan. Als we het etablissement verlaten, zien we een groepje wandelaars voor ons lopen, op één man na allemaal dames. We zul-

len hen de volgende dag weer zien. Opnieuw stijgt ons pad. Maar als dit boven rotsen verder loopt, volgen wij een alternatieve route naar Böhming. Op ons overnachtingadres aangekomen besluiten we buiten op een bankje op te drogen alvorens te douchen.

datum: woensdag 23 september 2009

traject: Böhming-Untermendorf

afstand: 18 km

We hebben aan de rand van Böhming overnacht, op een steenworp van de Panoramaweg. Spoedig verlaten we het fietspad en voert de route fraai door bossen. We komen langs een oude Romeinse uitkijkpost. Hier treffen we een man uit Landshut. Hij liep alleen en had de vorige dag 40 km gelopen. De afdaling naar Kipfenberg is redelijk steil. Op de kruising met een asfaltweg die naar Kipfenberg leidt, volgen we deze weg naar het centrum om brood en limonade te kopen. We treffen hier weer de man met zijn dames. Zij lopen ongeveer 25 km per dag.

Na de koffie begeven we ons weer op pad. We lopen langs dezelfde weg Kipfenberg uit en pakken de Panoramaroute weer op. Nabij Enkering hebben we een fraai panorama en buiten Kinding belanden we in een bos. Hier dwalen we lange tijd door. Nabij Untermendorf daalt het pad zo steil, dat we besluiten terug te lopen en de asfaltweg naar dit dorp te volgen. Precies waar we omkeren, zien we een poort in een rots. Coos glijdt even uit en denkt dat ze haar enkel verzwikt heeft, maar achteraf valt het gelukkig mee.

datum: donderdag 24 september 2009

traject: Untermendorf-Tögaat

afstand: 21 ½ km

Ons overnachtingsadres in Untermendorf is een rustig verblijf. Mede daardoor vertrekken we pas laat voor de etappe van vandaag.

We starten op een vlakke route, via Kratzenmühle en Praundorf naar Badanhausen. Daarna stijgt ons pad geleidelijk naar Hirschberg, waar we foto's maken van het kasteel. We lopen bijna helemaal om de plaats Beilngries heen. Op een bankje langs het Main-Donau kanaal hebben we onze lunch, waar toevallig net een schip uit Krimpen aan de IJssel langsvaart. We verlaten Beilngries over een steil pad naar boven.

Nu volgt een heel lang pad door bosgebied. Eenmaal hebben we zicht op het plaatsje Köttingwörth. Ons eindpunt deze dag is Tögaat. Om kwart voor vier arriveren we op ons overnachtingsadres.

datum: vrijdag 25 september 2009

traject: Tögaat - Riedenburg

afstand: 26 km

Rond kwart over acht begeven we ons op pad. Het is nog fris en af en toe nevelig, pas na een uurtje komt de zon echt door. We lopen weer veel door bossen. Tot aan Deising is de route niet moeilijk. Tussen Deising en Roßkopf lijkt de afstand veel langer dan in het wandelboekje is ingetekend. Vanaf de Roßkopf hebben we uitzicht op het Main-Donau kanaal. Daarna lopen we door een

mooi gebied tot even voor Zell. Voor Zell slaan we af en dalen af naar Altmühlmünster.

Aan het eind van het dorp verliezen we even de route om vervolgens via een alternatief tracé weer op de hoofdroute uit te komen. Even voor Gundlfing stijgt ons pad. Op een gegeven moment vind ik het te steil worden en keren we terug naar de brug over het Main-Donau kanaal. Via kerkje St. Agatha, een vrijetijdsmeer en Haidhof bereiken we Riedenburg, het eindpunt van onze wandelvakantie

datum: zaterdag 26 september 2009

traject: Riedenburg-Zeist (bus & trein)

afstand: 950 km (trein)

Gisteren heb ik de leukoplast van mijn voeten gehaald. De sporen van minstens zes blaren zijn nog duidelijk zichtbaar.

Na het ontbijt hebben we ruim de tijd en kijken in Riedenburg rond. Vooral de plaatselijk kerk is indrukwekkend mooi. Daarna begeven we ons naar de bus. Hier is een aanhanger voor fietsen aan gekoppeld. Halverwege rolt een wiel van de aanhanger af en de enige fiets die er opstond, is inmiddels ook verdwenen. We rijden niet terug om te kijken of die ergens langs de kant ligt. In Regensburg is veel politie op de been; een uurtje voor ons vertrek is een trein met voetbalsupporters aangekomen. In twee uur rijden we naar Würzburg en vandaar verder naar Hannover. Via Deventer en Arnhem komen we aan in Driebergen-Zeist. We besluiten de laatste 2,5 km naar huis te lopen. Rond 21:45 komen we thuis aan. Zowel in Duitsland als in Nederland zien we vandaag éénmaal een ree lopen.

-Henri Floor-

www.henrifloor.nl

Over ooievaars, opgravingen, uitlaatgassen, moessonwinden en 'liggend bezinnen'

De camino, van St-Jean-Pied-de-Port tot Leon (3)

Twee jaar geleden stond in dit blad het vervolgverhaal 'Lotgevallen in de buurt van de Lot'. Inmiddels is Peter van de Ven een heel eind verder op de Camino. Hier het derde deel van zijn lotgevallen als pelgrim in Spanje.

Zaterdag 29 augustus

We waren weer vroeg op pad. Vandaag was dat zeker nodig, want het eindpunt lag 36 km verderop. In het begin liepen we, onbewust misschien, wat sneller om op temperatuur te blijven. Deze lag het eerste uur net iets boven de tien graden. De verkeersweg N-120 was nadrukkelijk aanwezig, net als gisteren. Voorbij Santo Domingo liepen we er soms pal langs. Om het verkeer en de kou een beetje te compenseren kregen we een mooie zonsopgang, waar de aanwezigheid van een groot aantal wolken zeker debet aan was. Ook het pasgemaakte graan kreeg er een bijzondere gloed door.

Even schrokken we op van een paar knallen.

Dit was echter 'onschuldig', een jager met zijn jachthond, waarschijnlijk op zoek naar konijnen op de heuvel aan de overkant van de weg. Na ruim een uur stond de ontbijt tafel voor ons gedekt in het dorpje Vitoria. Een hond en een paar katten waren blij met onze aanwezigheid, zo konden die ook een graantje meepikken.

Beldorado (12 km) was de eerste grotere stad, waardoor de saaiheid van de autoweg een beetje onderbroken werd. Er staan twee kerken, de Santa Maria en de San Pedro. Om beide gebouwen in goede staat te houden, wordt het ene halfjaar de pelgrimsmis in de eerste, het tweede halfjaar in de andere opgedragen. Zag hier voor het eerst grote mossen boven op de toren liggen. Althans, dat dacht ik. Enkele dagen later zou ik er achter komen dat dit ooievaarsnesten waren. Omdat Arie en ik druiven hier veel lekkerder vinden dan de importdruiven in de Nederlandse supermarkten maar weer een kiloetje ingeslagen.

Vandaag zou ook de dag zijn waarop we het grootste aantal dorpen zouden passeren, gemiddeld één per 3 kilometer. De meeste waren gehuchten, waar niet veel te zien en te beleven was, meestal lag het inwonertal beneden de 1000. Zo was

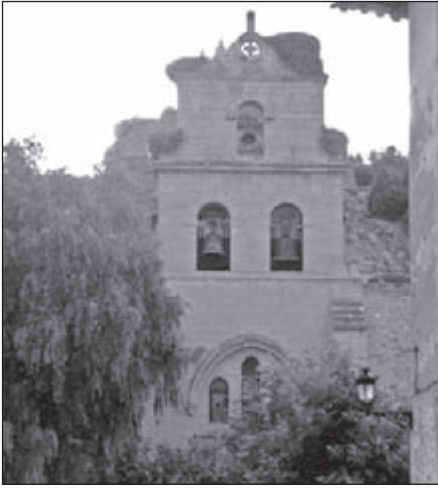

van Tosantos de in de rotsen uitgehakte kapel een bezoek waard, maar die lag buiten het dorp. Gelukkig kom je met inzoomen een eind dichterbij. En in Villambistia een type kerk, die we op de Camino ondertussen al zo'n twintig keer gezien hadden, maar het dorpsgezicht werd 'gered' door een fontein en een overdekte wasplaats op de voorgrond.

Vanaf Beldorado waren we weer aan het klimmen, maar aanvankelijk ging dat zo geleidelijk, dat we het nauwelijks merkten. Voorbij Espinosa del Camino ging het echter pittig omhoog. Het was inmiddels half twaalf geworden en de lucht begon open te trekken. Met een beetje geluk was het over een half uur alweer 20 graden. Vanaf de eerstvolgende top keken we uit over een uitgestrekt dal. Aan de overkant weliswaar geen echte bergen, maar wel meer klimwerk. We moesten nog minimaal 250 meter omhoog.

Maar eerst afdalen. Beneden lag het restant van een klooster. Veel stelde het niet voor, waarschijnlijk alleen de onderste zes meter van een kerktoren. Maar voor de inwoners van deze provincie toch een bijzonder bouwwerk, want hier zou de stichter van Burgos, graaf Diego Porcelas begraven zijn. We waren weer beneden en liepen ongeveer een kwartier over een landweg en daarna tien minuten langs de drukke N-120, om uiteindelijk in Villafranca Montes bij de rivier de Oca aan te komen, die we overstaken. Het water was kraakhelder, je kon zo op de bodem kijken. Langs de oevers overmatige plantengroei.

In Villafranca stonden de Theo's met de voertuigen. We moesten onze bagage uit de auto halen, want dit was het overnachtingadres. We kregen een stevige lunch, iets met macaroni. Met een volle buik gingen we nu verder de heuvel op, maar wat zit ik te zeuren, 10 jaar geleden moest ik ook nog 10 kilo extra lichaamsgewicht meenemen!

Het dorp had een link met de Oca en de hellingen, waar we nu over liepen, werden dan ook de Montes de Oca genoemd. Al vrij snel een prachtig uitzicht, een dal waar meerdere weggetjes doorheen kronkelden, en veel geel van het graan. Er was hier een gevarieerde vegetatie, o.a. dennen, naaldbos, paarse dopheide, varens en cipressen. In de verte bergen. Op een oriëntatiebord stond, dat dat de Sierra de San Milan moest zijn. Die toppen waren boven de 2000 meter, zo hoog zouden we nooit meer komen. Ons hoogste punt vandaag was de Alto de la Predaja, 1150 meter. Hier was een monument uit 1936, een zuil, mogelijk herinnerend aan het Franco-bewind. En ook weer meer dan 20 exemplaren van de meest recente energieopwekking, de windmolen.

De laatste acht kilometer gingen weer omlaag en tegen half zes zagen we de toren van het klooster van San Juan de Ortega. Volgens het gidsje een gastvrije plaats, temidden van de stilte en het niets. De Montes de Oca was vroeger een gevaarlijk deel van de Camino, omdat zich in de bossen veel gespuis ophield.

Voor het eten hadden we nog alle tijd voor een café en een terras. Dit werden acht blikjes bier uit het dorpswinkeltje met Theo van de Ven en Arie. Het terras was minstens zo gevaarlijk als het net genoemde gespuis, we namen namelijk de helft van een doorgaande verkeersweg in beslag!!

Zondag 30 Augustus

Vandaag zouden we een van de mooiste kerken op de route gaan bezichtigen, de kathedraal van Burgos, maar die lag wel een kleine 30 kilometer verderop. Wie weet, konden we nog een pelgrimsmis meepikken. Maar eerst weer met de wagens van Villafranca naar San Juan om daar foto's te maken van de kerk en het klooster, want gisteren waren er problemen met de camera, waardoor alles in een zee van

licht baadde. Nu was het schemerig, maar beter iets donkerder foto's van deze gebouwen, die een historie van meer dan 900 jaar kennen.

De eerste 1500 meter tussen de dennenbossen. Het was vrij fris, maar in tegenstelling tot gisteren was de lucht wolkeloos en blauw, dat beloofde veel goeds voor na het middaguur. Meende nog ergens een schim van een pelgrim te ontwaren, maar het kan ook een concurrent-fotograaf geweest zijn. Als je bedenkt wat wij met zijn dertien geknipt hebben, dan moet in de laatste tien jaar op elke 10 meter van de Camino gemiddeld wel een foto gemaakt zijn!

Het dorpje Ages (3,7 km) was snel bereikt. In Ages interessante voorbeelden van traditionele architectuur. Ook een molensteen, waarschijnlijk als blijvende herinnering aan een molen, die daar had gestaan.

Het volgende dorp, Atapuerca, is een Mekka voor archeologen. Door opgravingen daar werd duidelijk, dat er een miljoen jaar geleden al mensen in Europa rondliepen. Ook werd er materiaal gevonden om flora en fauna in het Pleistoceen te kunnen bestuderen. Voor ons was nu de koffie bij de wagens het belangrijkste.

We hadden trouwens een nieuwe reisgenoot erbij, Hedda. Deze Duitse vrouw liep met een vriendin, maar door een blessure haakte ze af. Theo had nog plaats in het busje, zo kon ze het traject toch nog een beetje meebeleven. In het dorp stond ook een standbeeld van een oermens. Na het dorp omhoog naar de top, eenvoudig Alto genoemd, die op het kaartje als de Matterhorn werd uitgebeeld, maar in werke-

lijkheid gemakkelijk te nemen was. Langs het rotsige pad stonden steeneiken. Op een gegeven moment een kruis om aan te geven dat we boven waren. Daar bleek, dat de top geen echte top, maar een hoogvlakte met een lengte van meer dan 100 meter was. Aan het eind van de 'berg' zagen we 22 km verderop Burgos liggen. We zouden de rest van de dag dalen van 1050 naar 830 meter. Er stond ook een bord met een stichtelijke tekst, speciaal bestemd voor de peregrino's. Nog even getwijfeld bij een splitsing, waarbij het verleidelijk was om rechtdoor te gaan, want dat leek de kortste weg. Het waaide daar behoorlijk, dus gauw linksaf en afdalen.

De rest van de dag zou een asfaltparcours zijn. Het eerste dorp tijdens de afdaling ben ik inmiddels vergeten: wat wil je ook:, nog geen half dozijn huizen en over de kerk in het tweede dorp (Cardenuela-Riopico) is ook weinig informatie voorhanden. Waarschijnlijk was er geen geld voor de restauratie van het gebouw en daarom was het nu een ruïne.

Het eerste kleurrijke object troffen we aan halverwege het volgende dorp, een kleurenkarikatuur van een pelgrim op een frisdrankenautomaat. Hij leek heel veel op de Duitse jongen die we voor de sfeervolle bar van Orbaneja troffen. Daar was ook een Canadees echtpaar, waarvan de vrouw een Nederlandse immigrante was. En zo komen alle nationaliteiten weer bij elkaar.

Schuin tegenover de bar een veel grotere karikatuur, maar de schilder daarvan had dan ook de hele muur (4x4 meter) tot zijn beschikking. In dit dorp vierden we het feit, dat we nog 'maar' 500 km van Santiago de Compostella af waren.

De twee Theo's hadden voor wijn en worst gezorgd. In dit dorp kon het pelgrimsstempel in de kerk worden afgehaald. Daar was ook een mooi beeld achter glas van de maagd Maria, geen Jacobus deze keer. Ze had een aureool van kerstlampjes om haar hoofd. De twee echtparen en Henny van Rhoonwijk waren nog in de kerk, maar toen Arie en ik aanliepen zaten die al weer tien minuten voor ons.

Even buiten het dorp staken we de autoweg A-1 over, daarna liepen we langdurig langs een militair complex. We kwamen in een grote voorstad van Burgos, Villafria, en dachten nog steeds achter de rest van de groep te zitten, want hier liepen ook de Canadezen en de Duitser. Maar toen we alweer een half uur langs een rijksweg liepen met de stank van uitlaatgassen en fabrieken en kantoren langs de kant, belden we Theo Tromp op en hoorden, dat er een andere weg links van het militaire complex liep. Daar zat de rest, hemelsbreed misschien 3 km in westelijke richting, te 'dineren'. Teruglopen had geen zin meer, daarom nog ruim 5 km doorgelopen naar de bebouwde kom van Burgos en daar bij het eerste cafetaria wat typisch Spaanse tapas-hapjes besteld.

De middag was al aardig gevorderd en nu liepen we tussen hoge flatgebouwen richting het historische centrum.

We moesten extra op de markering letten, gelukkig was de route door de stad wel rechttoe rechtaan. We zagen fraaie beelden van o.a. muzikanten en een kruisvaarder, ook liepen we door een straat waar zowat

alle voorgevels van de huizen voorzien waren van fraaie balkons. Deze keer wel de finish bij de kathedraal van Burgos, waar we Martha de Heus van de andere groep zagen.

De kathedraal was een ranke kerk met gotische invloeden. Ook de talloze pinakels maakten indruk. De kerk kon van binnen bezichtigd worden en dat deden we met Theo en Theo. De pelgrimsstaf en de rugzak moesten wel in bewaring gegeven worden. De entree voor ons was €3,- en voor 'normale' toeristen het dubbele. We hebben daar een goed uur rondgekeken; als we alles intensief hadden bezichtigd, was het eten erbij ingeschoten.

We hadden nog een druk programma: eerst opfrissen in het hotel, daarna de pelgrimsmis en daarna eten bij de Chinees.

De pelgrimsmis viel een beetje tegen, het was meer een gewone Zondagsmis, waarbij in de preek, bij de wegzending en de zegen een paar keer de woorden Camino en Peregrino te horen waren. Wim Brooijmans kende Burgos van meer dan 10 jaar geleden, toen hij hier met vakantie is geweest. Met hem 's avonds laat nog op het terras van zijn favoriete café (España) gezeten. Nu werd het toch tijd om naar bed te gaan, het was al behoorlijk afgekoeld, en de gemeentereiniging ging de straten nat spuiten. Op het plein voor de kathedraal nog even een 'vrijage' met het beeld van een rustende pelgrim, die daar op een bankje zat.

evenementenhal, vergelijkbaar met onze RAI. Voor de zoveelste keer werd bevestigd, dat hoe verder we in westelijke richting liepen, hoe lager de temperatuur 's ochtends was: nu ook weer 10 graden. Aan het einde van de stad weer veel historische gebouwen, allemaal deel uitmakend van de Campus van de plaatselijke universiteit.

We zouden de eerste 12 km het dal van de Aranzon blijven volgen en het was daar aangenaam wandelen. Na tien uren vergaten we al snel de kou, de wolken verdwenen als sneeuw voor de zon en de hele dag zou de lucht blauw blijven. Na passage van een spoorlijn en de snelweg naar Leon was het koffietijd en uiteraard hadden de Theo's in het eerste dorp buiten Burgos, Tardajos, een mooi

Maandag 31 augustus

We hebben die nacht echt op hoogte geslapen, de achtste etage van een flat. De kamers waren zeer comfortabel met airconditioning. Er was uitzicht op vergane glorie, hier had het oude treinstation van Burgos gelegen, maar de rails waren nu opgeruimd. We staken voor de vijfde keer in 18 uur de brug over de Rio Arlanzon over, liepen door de belangrijkste stadspoort en stonden voor de laatste keer op het plein voor de kathedraal. We zouden nog een klein uur moeten lopen voordat we de stadsgrens zouden bereiken.

Dat Abba in Spanje populair was, bleek wel uit de naam van een viersterrenhotel, 'Abba Burgos'. Hiernaast lag een

plekje gevonden. Het volgende dorp was Rabe, dat lag praktisch tegen Tardajos aan.

Vorbij Rabe begonnen de Mesetas, dit zijn hoogvlakten, waar het behoorlijk warm kan zijn. We moesten 140 meter klimmen om de eerste vlakke te bereiken.

De meeste pelgrims beseften dat het de rest van de dag een beetje afzien zou worden, zoals bleek uit de drukte op de picknickplaats, even buiten het dorp. Hier was een bekende bron (Prao Torre), en er werden heel wat flessen gevuld en kledingstukken vochtig gemaakt. Het landschap bestond nu overwegend uit stenige vlakten, zo nu en dan onderbroken door korenvelden. Je moet in zo'n situatie de kleine dingen waarderen en zo is een klein bloeiend struikje met op de achtergrond een grote kale berg de moeite waard.

Fijn, dat Theo de lunch gepland had op tweederde van het traject, dan weet je dat het grootste leed van die dag al weer geleden is en dat je nog stevig kunt bunkeren. De rust was in Hornillos del Camino en net voor het dorp stonden hoge bomen. Die konden we goed gebruiken bij de olopende hitte. Hornillis betekent oventjes, een rare naam, want de echte oven is de vlakke buiten het dorp. Arie, Wim en ik zouden iets langer in het dorp blijven. Een drankje op een terras, om ons te wapenen tegen de hitte van de laatste tweeënehalf uur, is voor ons een must.

De tweede Meseta begon vrij snel buiten dit dorp. Er was nu een moeilijkheid bijgekomen, we kregen een warme moesonwind tegen. Daardoor was het lastig om steeds naar voren te kijken, je dekte je ogen liever af met de rand van je (pelgrims)hoed. We besloten daarom, toen we die klim bijna voltooid hadden, om vlak voor de top te rusten.

Wat we niet wisten, was, dat 200 meter verderop Theo van de Ven met drinken en meloen klaar stond. Hij wist ook te vertellen, dat de temperatuur op dat moment (halverwege

de middag) 38 graden was. Nu was het nog 7 kilometer naar het eindpunt Hontanas. Daar zouden we nog ruim twee uur over doen, want een goed kwartier verderop lag de Arroyo San Bol. Volgens de overlevering zou hier een heel dorp gelegen hebben, maar door epidemieën of verbanning was daar nu niets meer van te zien. Er was nu alleen maar een herberg met in de achtertuin een aantal bomen en een bron.

Door de beheerder werden Arie en ondergetekende hartelijk ontvangen; het bier was wel niet ijskoud, maar had toch lang genoeg in het water gelegen en er was voor ons een speciaal pelgrimsstempel. We moesten hier 400 meter voor omlopen, maar daar hebben we geen seconde spijt van gehad.

Nu nog een Meseta bedwingen en we zouden bij de finish ons weer kunnen aansluiten bij de rest. Hontanas zagen we pas op een paar kilometer afstand liggen, aan de voet van de heuvel. In de plaatselijke herberg hadden we veel contact met andere pelgrims, we lagen met tien personen bij elkaar (vijf stapelbedden). We moesten wel in drie ploegen eten, en de voordeur ging om om half tien op slot.

Onze reisleader zal deze plaats niet gauw vergeten: hij wilde namelijk een halve liter bier opdrieken, maar had niet in de gaten dat daar een wesp in zwom. Zijn gebrul deed ons aanvankelijk vrezen dat dit een ziekenhuisopname zou worden, maar zo ver is het gelukkig niet gekomen!

Dinsdag 1 september

Weer een heel vroege start in het donker, om vijf over zeven. Wij waren niet alleen: tachtig procent van de overnachters in de herberg vertrok ook zo vroeg, toch al gauw zo'n 40 personen. Maar die zouden om een uur 's middags stoppen en wij hadden dan nog 15 kilometer voor de boeg. Geen ontbijt in de Albergue, maar een kop koffie kon altijd gekocht worden.

Wie liepen weer achteraan en twijfelden op de eerste T-splitting hoe we verder moesten. Als U dit verhaal al twee afleveringen volgt een gemakkelijk antwoord: Arie en ik, toch wel

gemakkelijk dat die Peregrinos met gewichten er nog waren! Eén voordeeltje ten opzichte van gisteren: die vervelende moessonwind was gaan liggen.

We liepen de eerste 6 km langs de flanken van een helling en volgden het dal van een riviertje, waarvan de naam mij onbekend is. Toen weer de grote weg op naar het klooster van Sint Antonius Abt. Dit was een ruïne, die als een Arc de Triomphe op het kaartje afgebeeld is en waar wij onderdoor liepen. Vanwege de populariteit van de Camino is hier weer een herberg gevestigd.

Nu een stuk rechttoe rechtaan doorlopen naar Castrojeritz (10 km). Op deze weg passeerden we een Columbiaanse pater. Buiten de broeder, die we de eerste dag gezien hebben, was dit de enige die in een pij met koord liep.

De eerste kerk in dit dorp, de kerk van Nuestra Senora del Manzano, was door een economische opleving in de

18^e eeuw behoorlijk uitgedijd. In het dorp zelf liep de Camino een kilometer lang over de dorpsstraat, en hierdoor waren daar veel kerken, hospitia, eethuizen en winkels bijgekomen. Op een heuvel achter het dorp de ruïne van een kasteel, dat mogelijk nog in de Romeinse tijd gebouwd is. We konden de weg naar boven precies volgen, want die was netjes omzoomd door dennenbomen.

Buiten het dorp al snel de rivier de Odrilla overgestoken en toen moest er weer behoorlijk geklommen worden, van 790 naar 930 meter. We zagen de rest een halve kilometer verderop al lopen. Eén zekerheid, dit was de laatste inspanning van vandaag, daarna zou het nagenoeg vlak zijn. Toch een beetje jaloers op die fietsende peregrino's, voor hen was het klusje in ieder geval veel eerder geklaard! Richtpunt op de top was een zuil van zo'n acht meter hoog. Eenmaal boven

maar het waren bodega's (wijnopslag). Een heel typisch contrast: daarachter was een windmolenpark, de oude wijnteelt tegenover de energiewinning van de 20^e eeuw.

In Boadilla del Camino had Theo een mooie picknickplaats uitgezocht, lekker onder de bomen, het eten was al warm genoeg zonder de zonnehitte van +30 graden! De pater bofte, voor hem was ook nog een bordje over.

genoten van het uitzicht en wat druiven uit de rugzak opgegeten en gedronken.

We gingen nu een paar uur over de Tierra de Campos, een vrij eentonige laagvlakte. We wisten niet precies waar de twee Theo's met de koffie zouden staan. Dat was dus in de eerste plaats waar weer een beetje bedrijvigheid is, de kapel van San Nicolas. Dit was het restant van een herberg en daar vlakbij was een Middeleeuwse brug over de rivier de Odrilla. Dit is de provinciegrens tussen Burgos en Palencia. Hier werd vroeger ook tol geheven door kloosterridders. We hadden pech, want de kapel was net gesloten, maar Arie wist toch nog een pelgrimsstempel te bemachtigen. Zelf heb ik niet aangedrongen, maar het eerste dorp in Palencia was vlakbij en behalve een stempel ook weer een terras met Wim Brooijmans, hij was na ons twee degene, die zich het meest in de achterhoede bevond.

Tot het volgende dorp, Boadilla del Camino (28 km), bleven we over de Tierra de Campos lopen, het best te omschrijven als een eindeloze steppe. Op een gegeven moment aan de linkerkant van de weg op 500 meter afstand heel lage huisjes. Dachten eerst dat hier de een of andere sekte woonde,

Er vlakbij hoorden we luide muziek. We gingen een poortje door en bevonden ons op de paradijselijke binnenplaats van een moderne herberg. Er was zelfs een zwembad. Jammer dat dit niet het eindpunt was van vandaag. Maar één troost, we hadden nog wel meer dan een uur tijd om hier te vertoeven. Nu ging ik iets heel 'zondigs' doen: tussen twee bomen hing een hangmat, en onder het motto 'liggend bezinnen' liet ik daar door Martha een foto van mij maken. En die kon natuurlijk alleen maar compleet zijn als ik een pul bier in mijn hand had. Die moest wel aangegeven worden, want het is al een hele toer om met je handen vrij in zo'n bedje te klimmen.

Na het verlaten van Boadillo passeerden we nog enkele akkers, en kwamen uit bij het Canal de Castillo. Dit kanaal is twee eeuwen geleden gegraven om goederen te vervoeren naar de haven van Santander. Die functie heeft het nu niet meer, het is een beetje een Nederlands kanaal, een lange, rechte geul, omzoomd door riet.

Toch weer een leuke variatie op de lange, uitgestrekte vlakte, waar we een paar uur geleden nog overheen liepen. Om in het eindpunt, het stadje Formista, te komen, moesten we ergens oversteken. Dat deden we over een 'vierlingsluis'. Deze was aangelegd om een hoogteverschil van tien meter te overbruggen.

Bij het binnenkomen konden we de overnachtingplaats en de rest van de groep niet meteen vinden, er waren meer herbergen. Maar Theo kwam ons tegemoet rijden en even later zaten we op het terras van een hotel, na eerst nog een pelgrimsstempel bij de plaatselijke VVV gehaald te hebben.

's Avonds ontdekte ik nog iets leuks: eerder in dit verhaal had ik het over een kerk waar mos op groeide, nu zag ik op de kerk van Sint Martin meer dan tien ooievaars nestelen. Helaas in de schemering niet meer te fotograferen met mijn primitieve toestelletje. Hopelijk krijg ik gedurende de laatste dagen nog een herkansing.

-Peter van de Ven-
Wordt vervolgd

